

**TISK
KALIBA**

U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

barvotisky ofsetem
do formátů A 3, A 2
na čtyřbarevném stroji

SHINOHARA,

fotosazba,

šití V 1, lepení V 2,

skládání archu B 1

DOBŘÍCHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-záp. 14. 3. 1985 a registrováno pod č. 321002585, nová registrace č. 3210028790 ze dne 5. 11. 1990. Vydává Dobřích, spol. s r.o., řídí redakční rada ve složení: Doc. Dr. E. Calda, ing. D. Havlík, ing. M. Kadlecová, PhDr. J. Matl (předseda), Tisk Jan Kaliba, Modřany. Uzavírka tohoto čísla 21. 9. 2001. Adresa: Jiří Matl, Sirmá 139, 252 29 Dobřichovice (gegorius@centrum.cz). Distribuováno laskavou péčí dobřichovických poštovních donátorek a s přispěním obce Dobřichovice. Kukátko můžete také najít na internetu v rámci www stránky obce Dobřichovice.

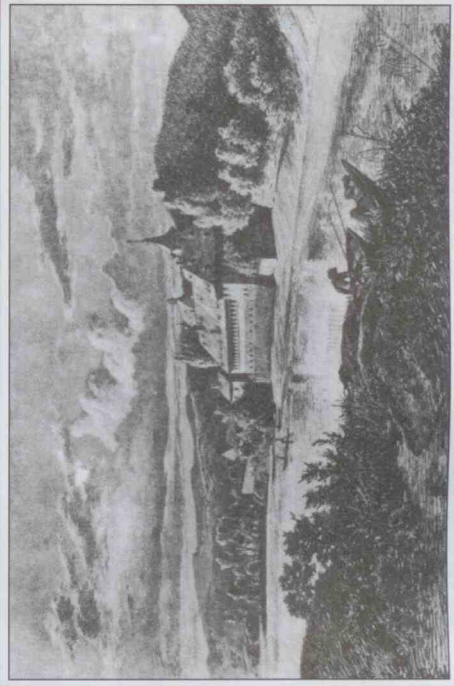
XVII/2001

3 - letní a podzimní

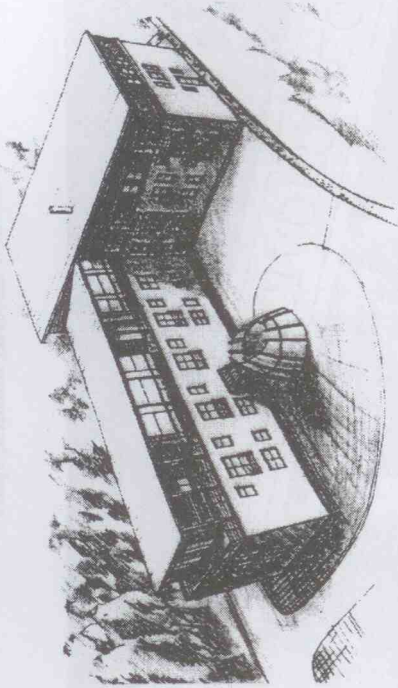
aktuality, historie, kultura, sport

DOBŘÍCHOVICKÝ ZPRAVODAJ

kukátko

POLYFUNKČNÍ DŮM NA VYHLÍDCE

DOB - Invest a.s.

Palackého 541, 252 29 Dobříchovice

Ing. M. Kadlecová (ev. Ing. D. Havlík, M. Brabec)
tel: 0606/620 920, 02/2188 4850, 02/991 2630
fax: 02/2188 1860

PRODEJ BYTŮ A NEBYTOVÝCH PROSTOR DO OSOBNÍHO VLASTNICTVÍ

DIMAN s.r.o., Dobříchovice

nabízí využití prostor bývalého statku - KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU - možnost pořádání menších koncertů, divadelních představení, společenských akcí, školení, seminářů, obchodních a prezentačních akcí

Pronájem sálu Dr. Fürsta

pronájem sálu bez přílehlé místnosti - velikost sálu 78 m² 200,- Kč/hod.
pronájem sálu včetně přílehlé místnosti (sál s jevištěm) 104 m² 250,- Kč/hod.
pronájem piana 50,- Kč/hod.
pronájem židlí (vybavení sálu jako hlediště) 50,- Kč/hod.
pronájem skládacích stůlů 50,- Kč/hod.
provozni a cenové podmínky při děletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 252 29 Dobříchovice, 5.května 3
Ing. Magda Havilková
tel. 02/991 1031 (byř), 0602/660 960, Za Mlýnem 888, Dobříchovice

LETNÉ PODZIMNÍ ZASTAVENÍ

... Co mě znepokojuje, je možný nebo skutečný nedostatek patosu. Neseřkáváme se dnes s tímto slovem příliš často a užíváme-li ho tu a tam, pak skoro s ostychem. Pripadá nám zveřejně jako staré kulisy romantického divadla, přežilé, jako kdyby znamenalo pouze špatné, povrchní a neprožité deklamování. Skoro jako kdybychom zapomněli, že jde o dramatický stav tenze, o cilevědomé, energické a odhodlané chění, prahnutí, nikoli ovšem po nějakých hmotných stacích nebo dokonce statických spotřebních, výběřů a prahnutí po spravedlnosti, pravdě. Patos je rysem heroismu, a ten je ochotný strádat, snášet utrpení a je odhodlaný k obětem, bude-li to nutné. Užívám-li slova heroismus, nemám ovšem na mysli ten starý heroismus dějepisců a školních čítanek, heroismus válečný, výběř jeho podobu novodobou, heroismus, který nemává zbraněmi, je neokázalý, nenápadný, často úplně tichý, zevnitřně, nechci-li říci civilizovaný, zohánastělý.

Domnívám se, že kultura je úplná, zralá a schopná trvání a rozvíjení jen tehdy, pokud v ní má místo patos, pokud mu rozumíme a dovedeme ho ocenit a zejména pokud ho jsme schopni.

Co mě k tomu vede? Patos se svým heroismem je především nemyšlitelný a nebyl by tím, čím je, kdyby ho neprovázelo hluboké porozumění věcem, porozumění kritické a všestranné, jiné, než jakého je schopna třebaš nejcitlivější lyrika, mutně nekritická, neboť ji chybí odstup, distance, vzdýt vypořádání v podstatě pouze o svém subjektu, a ještě k tomu o subjektu se světem splyvající, o subjektu, který tvoří s objektem jednotu. Patos by nebyl patosem, kdyby nevyplýval z pochopení podstaty sporu mezi tím, co je a tím, co má být. Aby společnost byla schopna patosu a aby byla její kultura úplná, musí rozumět své době i jinak než lyrickým způsobem. A není-li schopna patosu, není ochotna bojovat ani přinášet oběti. ...

Jaroslav Seifert, O patetickém a lyrickém stavu ducha. Řeč k udělení Nobelovy ceny za písemnictví 1984

Býti básníkem

Život už mě dávno naučil,
že hudba a poezie
jsou na světě to nejkrásnější,
co nám život může dát.
Kromě lásky ovšem.

Ve staré chrestomatii,
vydané ještě c. k. knihoskladem,
v roce, kdy zemřel Vrchlický,
vyhledal jsem pojednání o poetice
a básnických ozdobách.

Pať jsem si dal do skleničky růžičku,
rozžal svíčku
a počal psát své první verše.

Jen vyšlehní, plamení slov,
a hoř,
ať si třeba popálím prsty!

Prekvapivá metafora je víc
než zlatý prsten na ruce.
Ale ani Puchmajerův Rýmovník
nebyl mi nic platný.

Mamě jsem sbíral myšlenky
a křečovitě zavřel oči,
abych zaslechl zázračný první verš.
Ve tmě však místo slov
zahlédl jsem ženský úsměv a ve větru
rozevláté vlasy.

Byl to můj vlastní osud.
Za ním jsem klopýtal bez dechu
celý život.

Jaroslav Seifert, Býti básníkem (ze sbírky Býti básníkem, Praha 1983)

Jaroslav Seifert, básník a nositel Nobelovy ceny za literaturu, se narodil 23. září 1901 ...

VÝZNAMNÉ VÝROČÍ DOBŘICHOVIC JE OPĚT O NĚCO BLÍŽ

Milí čtenáři,

jíž v minulém čísle Kukátka jsme se zmínili o tom, že v roce 2003 si připomeneme 750. výročí první písemné zmínky o Dobřichovicích. Je obsažena v listině Václava I. ze 6. dubna 1253, ve které král potvrzuje darování Dobřichovic Rytířskému řádu křižovníků s červenou hvězdou, jež učinila snad již jeho matka Konstancie Uherská, manželka Přemysla Otakara I., a to patrně již ve 30. letech 13. století (zemřela v prosinci 1240).

Od tohoto data nás dělí necelé dva roky, a proto je nejvyšší čas začít se zamýšlet alespoň koncepčně, jak tuto událost důstojně oslavit.

Obracíme se proto na všechny, kdo si, stejně jako my, myslí, že by toto datum nemělo jen tak projít kolem nás, s prosbou o nápady i o osobní vklad pro nadcházející čas příprav. Deštivý a studený podzim je dobrou příležitostí kout nápady u kamen, krbů, radiátorů či kotlů.

Jistě by bylo dobré vydat příležitostný tisk (almanach, sborník). Co by měl obsahovat? Čím byste mohli přispět? Budeme vděční za vzpomínky pamětníků, zapůjčení fotografií či jakéhokoli písemného materiálu, vztahujícího se k Dobřichovicím a jejich historii. Budeme také rádi, když nám sdělíte své návrhy, jak byste si průběh oslav představovali (akci během tohoto jubilejního roku může být celá řada – výstavy, koncerty, besedy, zasazení stromů, ...).

Své náměty a příspěvky můžete zasílat na adresu redakce. Redakce Kukátka však pro tuto chvíli na sebe nebere roli "přípravného výboru". Skutečný přípravný výbor by měl být otevřenou platformou pro všechny občany a instituce, kteří mají zájem se na připomenutí této pro nás významné historické události podílet, a vůdčí role se zajisté a logicky ujme obec. Ničím méně dobrý bude každý nápad a dobrá bude každá nabídka a my se domníváme, že stránky Kukátka mohou být navíc dobrým prostorem pro dlouhodobou veřejnou debatu o tomto tématu. Předem děkujeme za spolupráci, nápady, názory, návrhy i nabídky.

Redakce

**

POZVÁNKA

Společnost DOB-Invest a.s. si Vás dovoluje pozvat na

slavnostní otevření druhé části nového dobřichovického náměstí

– nově pojmenovaného jako "Palackého náměstí" – shodně s přílehlou ulicí – a na Den otevřených dveří v právě dokončeném druhém polyfunkčním objektu v centru obce.

Malé společenské setkání se koná v **neděli 14.10. 2001 od 15 hodin** na místě samém.

**

Dovětek k dokončované stavbě.

Končí II. etapa stavby polyfunkčních domů a dostavby nového prostranství v centru obce. Při začátku stavby I. etapy nezabila společnost DOB-Invest odpovědi na řadu otázek. Dnes již má za sebou množství cenových zkušeností. I. etapa stavby byla dokončena v plánovaném termínu v červnu loňského roku, II. etapa právě finišuje. V době slavnostního otevření I. etapy bylo ještě volných k prodeji relativně dost bytů, nyní jsou doprodány nejen všechny byty z I. etapy, ale poměrně dlouho i byty z dokončované II. etapy. K již otevřeným provozováním Union banky, lékárně, oční optiky, lékařských ordinací a kavárny přibude nově pracoviště pošty a obchod – drogerie, v I. patře v prostoru nad poštou bude mít kanceláře reklamní agentura Signes. Podle reakcí většiny kolenjdoucích se zdá, že se zájem dostavby dobřichovického centra poměrně zdaří.

Je na místě opět poděkovat generálnímu projektantovi areálu, Ateliéru 90 z Brna – architektům L. Vlachynskému, J. Foretníkovi, J. Dřevíkovskému a dalším – za zajímavé architektonické řešení, projektční kancelář Deltaplán z Prahy za prováděcí projekt II. etapy, zhotovitelské firmě Půlmstav Praha i jejím subdodavatelům za kvalitně provedenou stavbu, dobřichovické firmě Mramor za vzorné vydláždění obou částí náměstí, obci Dobřichovice za participaci při dláždění části pěší zóny, která je na obecním pozemku, a mnoha dalším zúčastněným za pomoc a spolupráci. Z mých nejbližších spolupracovníků patří velký dík zejména panu Miroslavu Brabovi za investorskou činnost včetně technického dozoru investora, Ing. Magdaléně Kadlecové za obchodní jednání a prodeje bytů i mé manželce za připomínkování výkresů a vedení vnitřní agentury.

V průběhu výstavby II. etapy jsme se rozhodli pro montáž osobního výtahu v domě B, ještě před dokončením stavby, i když původní záměr byl zajistit pouze možnost umístění budoucího výtahu v připravené výtahové šachtě. Poděkování patří tedy i firmě MOSEV Hradec Králové za rychlé doprojektování a montáž osobního hydraulického výtahu, který bude sloužit majitelům bytů i zároveň jako další bezbariérový přístup pro invalidní pacienty do stávající ordinace lékařů.

Na závěr ještě pár vět pro rozptýlení dohadů o záměrech se stávající studnou na vzniklé pěší zóně. V původním záměru bylo uvažováno s likvidací studny umístěné před bývalou starou budovou Union banky. Tato studna dříve sloužila k zásobování vodou budovy pošty a spořitelny. Vzhledem k velké vydatnosti tohoto vodního zdroje jsme nechali studnu po dobu výstavby jako součást zařízení staveniště. Nyní je nám líto studnu likvidovat a rozhodli jsme se proto ji zachovat jako základ pro další fontánku, případně malou kašnu. Studnu jsme k tomuto záměru nabídli obci. Ta zvažuje, jak by kašna měla vypadat. Účast obce proto znamená odložit řešení minimálně do jara. Anž bychom opouštěli myšlenku vybudování definitivní obecní kašny v blízké či vzdálené budoucnosti, rozhodli jsme se vlastním nákladem DOB-Investu malou fontánku nad studnou nyní udělat. Vzhledem k pokročilému datu je však možné, že do slavnostního otevření náměstí, tj. do 14.10.2001, se ani toto dočasné řešení nepodaří stihnout. (Rovněž osazení stromů na novém náměstí bude až po zahájení provozu na náměstí, neboť vzhledem k vegetačnímu období je dodávka stromů sjednána až na konec října).

Díky všem, kteří ke zdárnému postupu prací přispěli.

Zmínka o kavárně

Pro opakované porušení nájemní smlouvy jsme s platností k 30.9.2001 ukončili spolupráci se stávajícími provozovateli kavárny Bělásek. Novým nájemcem kavárny s pravděpodobným názvem "KAVÁRNA NA NÁMĚSTÍ" (což zvítězilo nad francouzskou verzí téhož názvu) je od 1.10.2001 pan Jiří Nosek.

Parkování v centru obce

Omlouváme se všem, kterým jsme po dobu stavby zkomplikovali parkování a průjezd Palackého ulici. Na oplátku jsme po dohodě s obcí financovali zřízení 17 nových veřejných parkovacích míst kolmých na Palackého ulici. 8 parkovacích míst je na pozemku DOB-Investu, 9 na pozemku obce a měla by sloužit zejména provozovatelům a návštěvníkům obchodních prostor na novém Palackého náměstí a též nakupujícím v nákupním středisku. Pro vlastníky bytových jednotek a nájemce obchodních prostor zřídil DOB-Invest 16 neveřejných parkovacích míst vedle domu čp. 541 (dům A – I. etapa) přístupných elektronicky ovládanou

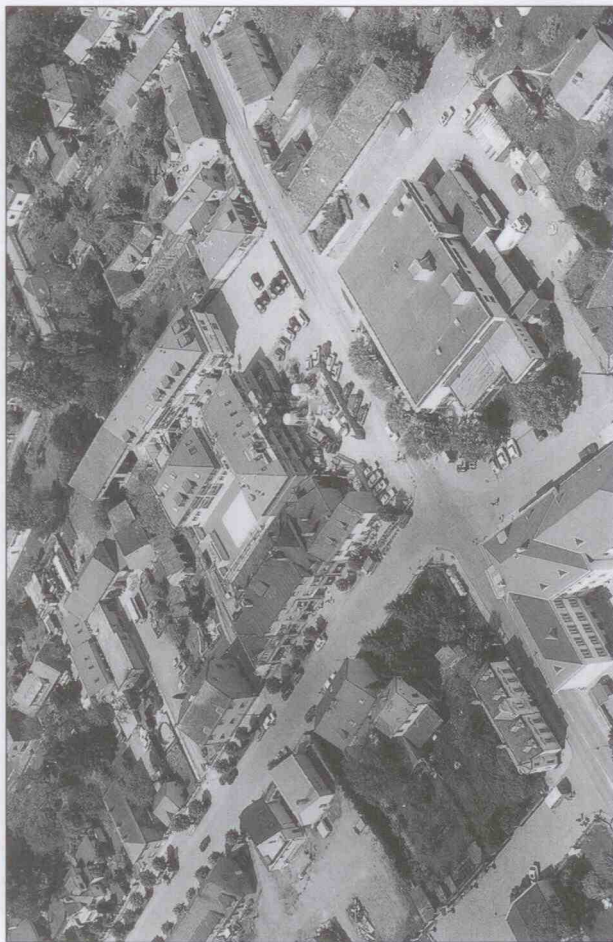
závoru a 19 neveřejných parkovacích míst z obou stran nové trafostanice vedle nákupního střediska. Další 15 krytých garážových stání a 3 nekrýtá stání vznikají současně s dokončováním domu B v II. etapě stavby. Tato stání jsou umístěna v přízemí pod zadržovacím vnitroblokem objektu B2 a vjezd na tato stání je zajištěn průjezdem pošty. Celkem tak DOB-Invest zřídil v centru obce 17 parkovacích míst náhradou za původní možnost parkování v místě dnešní pěší zóny a dalších 53 nových parkovacích míst pro další uživatele. Z hlediska výstavby vzniklo parkovací místo dostatek, ale nová parkovací místa neřeší dlouhodobý nedostatek parkovacích ploch v centru obce – zejména pro letní hosty nakupující v obci. Nákupní středisko bohužel nedisponeuje vlastním parkovištěm a výstavba DOB-Investu toto řešit pochoptitelně nemohla. Kdyby vlastník nákupního střediska v budoucnu uvažoval o využití plochy za nákupním střediskem, sloužící dnes výhradně zásobování, případně hledal možnosti společného využití s pozemkem kolem domu čp. 441 (okál za nákupním střediskem vlastní DOB-Investem), snad by ještě nějaká parkovací místa mohla vzniknout.

Nabídka dalších bytů a nebytových prostor

Jak jsme již informovali v minulém čísle Kukátka, připravuje společnost DOB-Invest zahájení rekonstrukce a dostavby bývalého rekreačního objektu čp. 582 na Brunsově. V polyfunkčním domě Na Vyhliďce bude 17 bytů a 2 nebytové prostory – vše k prodeji do osobního vlastnictví. K zahájení stavby zbývá podepsat smlouvu o dílo se stavební firmou. V současné době probíhají jednání s vybranými firmami, které předložily své nabídky. Po podpisu smlouvy může být zahájen prodej budoucích bytových a nebytových jednotek.

Podrobné informace jsou dostupné na internetové adrese www.dob-invest.cz.

Ing. Daniel Havlík

Dostavované centrum obce z ptáčích perspektivy.

KUKÁTKO HLEDÁ REDAKTORA

V minulém čísle Kukátka jsme si položili otázku, zda neprofesionalizovat vydávání časopisu Kukátko. Na naznačenou možnost nikdo nereagoval. Přesto námět neodkládáme a rádi bychom aktivního spolupracovníka redakce, který by za svou práci byl za určitých podmínek honorován, našli.

Případný zájemce se může přihlásit na adrese redakce Dr. Jiří Matl, Strmá 139, Dobřichovice, tel. 991 25 54 nebo Ing. Daniel Havlík, Za Mlýnem 888, Dobřichovice, tel. 991 20 50, 21 88 48 50.

Redakční rada

Z NAŠEHO ŽIVOTA

NEMIT TELEVIZI ...

To už je dááno, co se tohle stalo ... Dnešní rodičové byli ještě mými dětmi - no zkrátka, bylo to dááno.

Mějí jsme doma televizi - s miniaturami obrazovkou podle dnešních měřítek - a pochoptitelně čemobilou, ale: jako vlastníci dobřichovické koncese číslo dvě! Dodnes nevím, kdo byl v naší obci tím úplně prvním s číslem jedna, docela by mě zajímalo, kdyby se ozval.

První léta majitelů televize si dnes nikdo z mladších neumí vůbec představit. Vysílalo se jen tři, pak čtyři dny v týdnu, jen večer pár hodin. Vysílalo se "živě", leckdy docházelo k různým přehmatům pro zasmání - ale to je jiná kapitola. Byli jsme tenkrát spřáteleni s jedním sympatickým manželským párem s podobnými zájmy, jaké jsme měli sami, ale o 10 let starším a tedy nurně pohodlnějším. Takže naše návštěvy u nich, kde jsme byli "pečení vaření" snad pětkrát do týdne, daly se s jejich návštěvami u nás vyčísřit poměrem 50 : 1. Nepamatuji se, že by při jediné návštěvě uvázla konverzace být jen na vteřinku. Když se probraly písnicky podle dvoudílného zpěvníku, který dodnes jako relikvii opatruji. ("Svítilo sluníčko na našu zahrádku, divili se chlapič-hujajá-mému majoránku ..." - pamatujete, vy dříve narození, paní Šulákovou? ...) No zkrátka: přátelství jako řemen, zábavy plná putyňka, zábavy vlastní výroby!

Leč nastojte (napsal by Alois Jirásek!) Opatřili jsme si řečenou televizi - a poměr návštěv se úplně obrátil. Přestalo se u našich přátel zpívat, přestalo se drbat, jenom se sedělo a koukalo na tu bedýnku u nás, za mlejnen.

Táhle televizní idyla trvala víc než rok, když nám ta bedna - český řečeno - kiksla. Nic netušící přátelé přišli k nám na večerní program. A výsledek? Patrně byste neuhádli. Po letech nádherných společných večerů nastalo mrazivé ticho a všeobecné rozpaky ze zjištění, že si nemáme co říci! Televize nás totiž odnaučila aktivně se podílet na náplni života ve volném čase, odsunula nás do role pasivního vnitratele zábavy (leckdy velmi pochybné!) bez naší přímé účasti na jejím vytváření.

A teprve teď se dostávám k tak zvanému důkaznímu materiálu, pro který tohle všechno píšu. Nastalo léto roku dvašedesátého, příslušné k věku mých potomků 15 a 10 let. A ejhle: TV bedna opět kiksla! V moskovicí mi bleskla vzpomínka na zkušenost s první poruchou - a dal jsem rodně návrh: Je léto, budou prázdniny u vody. Až si budete myslet, že to bez TV nejde, objednáme ihned opraváře. Ale myslím; že se bez televize obejdem. Návrh schválen - a další průběh události se jistě mnohým dnešním uživatelům TV bude zdát nepravděpodobný. Ale fakta jsou fakta: rodina bez televizního chomoutu začala znovu žít tím, čemu se říká rodinný život. Večerní procházky nebo vyprávění doma - mnohdy při "černé hodině", tedy bez rozsvícených světel - to všechno už bez našich starších přátel, kterým se nechtělo takovou dálku (až za mlejnit) pro nic za nic, když nebylo na co koukat.

Prošli prázdniny, krátil se den. Někdy v říjnu si můj starší potomek - zvící patnácti let - všiml, že na stolku za dveřmi stojí porouchaná bedýnka, která už několik měsíců nevydala hlásku. Zastavil se

před ní. Dost dlouho stál a mlčel, pohled do neurčita, v mysli mu zřejmě probíhalo to rodné léto. Pak vyslovil větu, která by měla být zaznamenána v moudrech lidské existence:

"Koukám, že na tom něco je, n e m i t televizí" ...

e-7st Geissler

OH L A S Y

Řadu ohlasů čtenářů vyvolal článek *Je dobré žít v obci s dobrou adresou?* (Kukátko XVII.2001/2, s. 8-10) pana E. Geisslera st. Text se týkal každodenních problémů s cenami ve zdejších a okolních obchodech a nucených cest řady spoluobčanů za nákupy jinam, často i dost daleko. A v podtextu se dotkl i toho, jak vlastně funguje systém volného trhu a konkurence. Rovněž si kladl otázku, zda je toto nutná daň za bydlení v obci s t.zv. dobrou adresou, již Dobřichovice kdysi byly a znovu začínají být. Redakce zaznamenala řadu dalších podnětů a srovnání, která se týkala cen ve zdejších, okolních i vzdálenějších obcích a v řadě případů potvrzovaly autorovy postřehy, dokonce z některých cenových srovnání vybraných druhů zboží Dobřichovice vyšly jako nikoli nejhůřší, což ovšem asi v této souvislosti není zrovna pochvalou. Uvádíme pro příklad jedno konkrétní srovnání, které redakci na základě porovnání pokladních bloků zaslal čtenář F.V. Z jeho dopisu vyjímáme:

"1. Datum pokladního bloku: 11. 6. 01 - 8,53

Text: Špenát smetanový 400G

26,10

2. Datum pokladního bloku: 11. 6. 01 - 15,25

Text: Špenát smetanový 1 12,80

Pokl. 002/002 Děkujeme za nákup, na sledanou!

Ad 1.: Naše obchodní středisko (pozn. red.: Dobřichovice)

Ad 2. Penny Market Radotín.

Nevidím se zájezdům aut Dobřichovice - Radotín.

Při velkém nákupu se režie jízdy vyplátí!"

(pozn. red.: *invedené ceny se rozumějí v Kč*)

-FV-

Z H I S T O R I E

VÝSTAVBA MĚŠTANSKÉ ŠKOLY V DOBŘICHOVICÍCH V ROCE 1934

V minulém čísle jsme přinesli zajímavý materiál o měšťanské škole v Dobřichovicích z pera pana Antonína Havlíka st. a slibili také obrázky ze slavnosti otevření školy, která se konala 6. března 1935 (řečeno slovy autora článku: *v předvečer 85. narozenin pana presidenta T. G. Masaryka*) za účasti všech dobřichovických spolků a korporací. Tímto se snažíme ještě jako velice zajímavý dokument text osobní pozvánky na slavnostní akci.

V Dobřichovicích dne 5. srpna 1935.

v

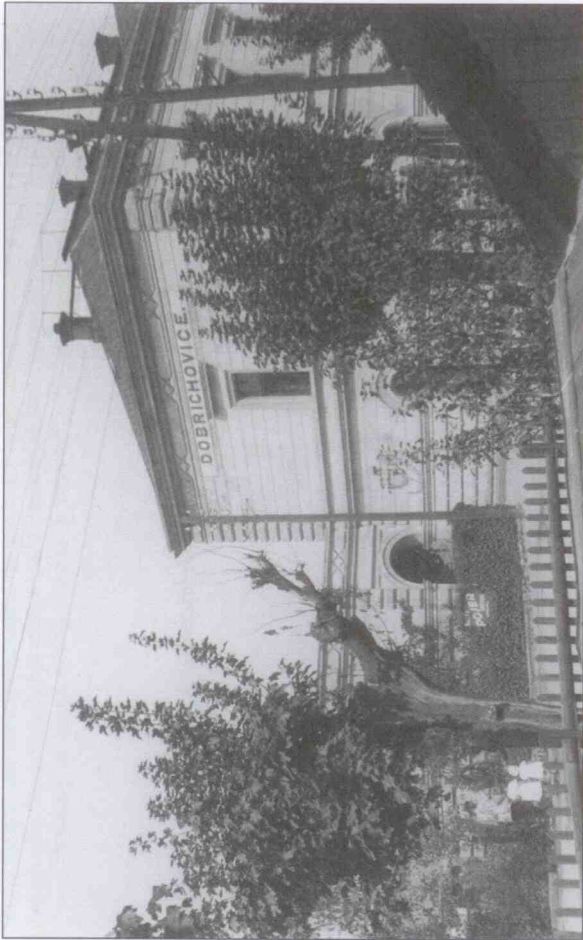
Splnění dlouholeté tužby občanstva dobřichovického i všech přískolených obcí po zřízení měšťanské školy, po účelném a hospodářsky úspěšném vyřešení stavby celé budovy stává se skutkem a bude jistě veškerým zdejším občanstvem i příznivci radostně uvítáno.

Ku slavnostnímu otevření této nové měšťanské školy, dne 25. srpna 1935 odpoledne, dovoluje si Vás místní školní rada zdvořile zvátí.

**Za místní školní radu v Dobřichovicích,
s projevem dokonalé úcty**

Karel Havlík,
předseda.

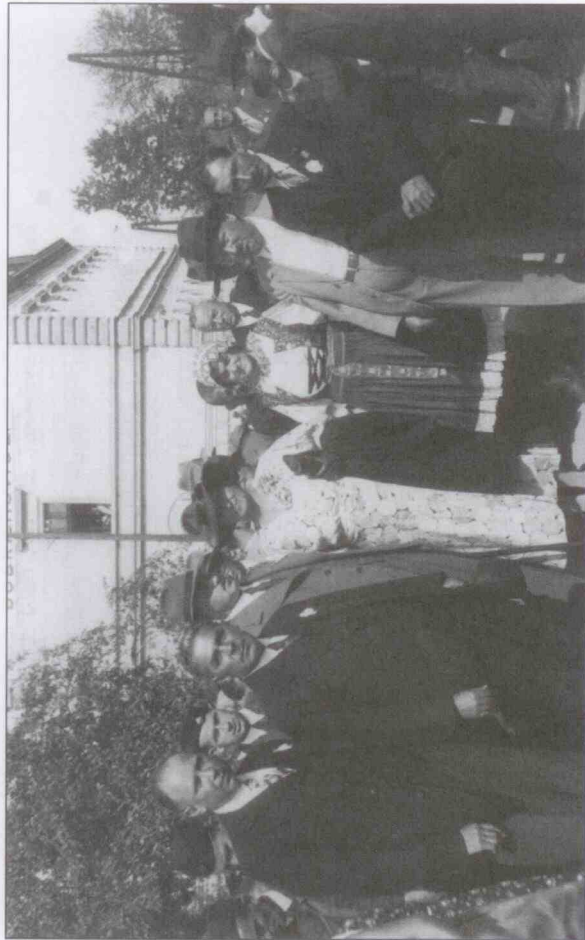
Karel Plaňanský,
místopředseda.

Dobříčovické nádraží v roce 1935

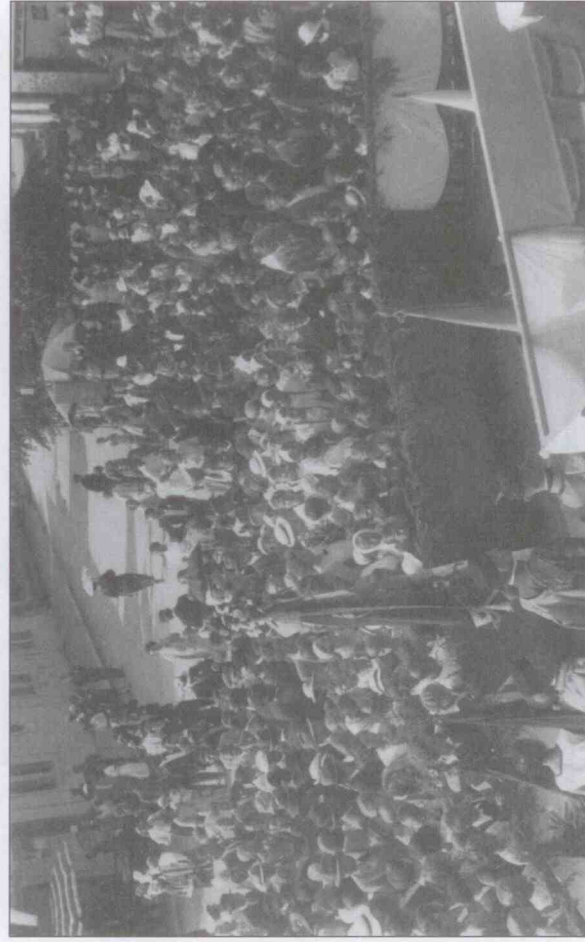
Očekávání průvodu na mostě

*Zahájení slavnostního průvodu
v první řadě zleva K. Havlík, inspektor F. Černý, vl. komisař dr. Sixta
v kroji J. Havlíková*

[10]

KUKÁTKO 3/2001

Shromáždění před školou

[11]

KUKÁTKO 3/2001

zleva inspektor F. Černý, předseda místní školní rady K. Havlík
Řečnická tribuna

ROZHOVOR

Pokračování volného seriálu rozhovorů se zajímavými osobnostmi z Dobříčovic a okolí.

TENTOKRÁT S ČESKÝM DRÁTEŇÍKEM PETREM MUSILEM.

Výtvarník a český dráteník Petr Musil se úspěšně pokusil vzkřísit skoro zaniklé a zapomenuté řemeslo. Jeho práce můžeme vidět v galeriích, muzeích, na výstavách i na tržišťích a prezentacích historických výrobních technik. Jeho jméno také stojí u řady rekordních zápisů. Letos začátkem června se pokusil o další zápis do Guinnessovy knihy rekordů, když zkusil shromáždit na jednom místě co nejvíce drátujících. K opletení drátem vybral věže. Místem rekordů se stalo město Pelhřimov a nápad se setkal s nečekanou odezvou. Stručnou zprávu přinesl již Informační list obecního úřadu v červnovém čísle. Zeptali jsme se

Petra Musila, na jeho aktivitu, na to, v jakém stadiu je řízení o uznání rekordů, a na zajímavosti z průběhu pokusu.

K.: Toto nebyl Váš první pokus ...

P.M.: V minulých letech (1998, 2000) se mi podařilo vstoupit do světa rekordních výkonů dvěma zápisy do Guinnessovy knihy rekordů: 1. za velké keramické vajíčko opletené drátem, které jsem předal při velkonoční akci v roce 1998 na Staroměstském náměstí v Praze do rukou ředitele Muzea rekordů a kuriozit v Pelhřimově. 2. za ještě větší věžiče dráteně, které do Pelhřimova putovalo o dva roky později. Jeho vznik byl vyprovokovaný sázkou, mělo 80 cm v průměru, v obvodu 213 cm a prošlo také velkonoční slávou na Staroměstském náměstí. Zde se vždycky našla řada diváků, kteří se zájmem pozorovali ukádky drátování.

K.: Tehdy vznikla myšlenka na další pokus o rekord?

P.M.: V roce 2001 začala pro mne zajímavá etapa - v zadnořebské škole začala jarní část kursu "Drátování ve Třebani". Je to unikátní možnost, kdy se lidé v deseti letech mohou seznámit s historií i současností téměř zapomenutého drátenického řemesla. Drátování kráslic tvoří vstupní lekci kursu a drátenické "džarky" (učedníky) vždy velice zajímá.

Na červem roku 2001 byl ohlášén tradiční - již 11. ročník festivalu rekordů a kuriozit. Bylo zřejmé, že další zvětšování drátených výrobků nemá smysl. Napadlo mne tedy zkusit nějaký kolektivní rekord, v němž nebude hrát roli velikost výrobku, ale počet lidí, kteří jej na místě vyrobí. Volba padla na odrátované věže. Jednak pro jeho křehkost - a tedy značné napětí při pokusech, jednak pro dobře ověřenou technologii zhotovení.

K.: Co bylo v praxi potřeba podniknout a jak to nakonec dopadlo?

P.M.: Velice obtížné bylo odhadnout počet zájemců. Znamenalo to s dostatečným předstihem informovat případné dráteníky o chystané disciplíně. Znamenalo to také mít připraveno nejméně 500 sáčků s vyfouknutým vejcem, drátem a návodem. Velkou roli hrálo i počasí, jak se při festivalu ukázalo - současně kladnou i zápornou. Pršelo totiž ve dne v noci - jen to potřebné půl dne trochu přestalo. I tak se na pelhřimovském náměstí sešlo 340 drátování chytivých diváků, kteří ještě téhož dne přinesli ukázat 191 hotových kráslic. Byl tak ustaven český rekord, který agentura "Dobry den" zapsala do databanky 11. ročníku. Koncem roku 2001 vychází Guinnessova kniha rekordů 2002. Do té doby budeme s napětím čekat, zda byl výkon vybrán ke zveřejnění. Seznam zúčastněných a certifikát o uznání českého rekordu lze nalézt na www.dratenik.cz.

Ohlas diváků byl kladný - asi i proto, že jedna z vylosovovaných účastnic si za svůj výkon ochvěla barevnou tiskárnu k počítači - cenu věnoval štědrý sponzor festivalu. V Muzeu rekordů a kuriozit v Pelhřimově si od července 2001 každý návštěvník může koupit stejný sáček s vejcem, drátem a návodem a trénovat na příští ročník. Někteří se také přihlásili do nového (podzimního) běhu "Drátování ve Třebani", které začalo 22. 9.

K.: Jaký je zájem o třebaňský kurs?

P.M.: Kurs se napsal, tentokrát převážují zájemci z Prahy a blízkého okolí, několik zájemců je z Dobříčovic. Nové zájemce musím odkázat na jarní období, kurs má vždy 5 lekcí jarních a 5 podzimních. Přihlásit se mohou na adrese: Petr Musil, Dobříčovice 629, PSČ: 252 29, tel./fax/zázn.: 02.9912.292, e-mail: dratenik@volny.cz. Cílem kursu je seznámit zájemce s historií a současností, ale hlavně s praxí - s každé lekce si odnese praktickou znalost určitého typu výrobku, provedeního drátenickým postupem. V druhé polovině kursu se učí technologie, kterou zatím nevyučuje nikdo jiný v České republice.

K.: Kde bylo v poslední době možné vidět Vaše práce?

P.M.: Výrobky tohoto druhu mohli vidět návštěvníci III. trienále "Premeny droni" v Budatinském zámku v Žitně, kde bylo vystaveno asi 7 kusů mých prací společně s mnoha drátenickými kolegy ze Slovenska. Exponáty se ještě nevrátili, výstava možná ještě trvá. Výpravné katalogy ze tří ročníků trienále je možné vidět i získat v rámci kursu.

K.: Vypadá to tedy na nový rozkvět dávného řemesla?

P.M.: Drátování se v posledních 10 letech podařilo v poslední chvíli zachránit před úplným zánikem. Zášlouh Považského muzea v Žitně se seřkávají současní tvůrci s novými zájemci, jejichž počet se rychle zvyšuje. Práce s drátem se zdá snadná, je však potřeba studovat postupy starých mistrů a k nové tvorbě přistupovat s citem k materiálu i k účelu, jemuž má výrobek sloužit.

K.: Neuvážíte také o kursu v Dobřichovicích?

P.M.: To je složitě. V současné době mám pronajatou místnost ve Třebani a tam jsme shromáždili všechny potřebné vybavení. To je ale natolik objemné a hmotné, že by bylo velmi obtížné je neustále přemísťovat.

Připadne další zájemce z Dobřichovic rád přivítám na dalším běhu kursu ve Třebani.

K.: Děkuje se za rozhovor.

S POLKY

SLEPÉ STŘEVO REPUBLIKY?

Od neděle 15. do neděle 21. července se na Broumovsku konal **Týden pro broumovské kostely**. Letos již druhý ročník zajímavého festivalu koncertů, přednášek, dílen, seminářů, diskusí a uměleckých performancí v autentických prostorách unikátní skupiny jinak často nepřístupných kostelů, postavených Kryštofem a Kilianem Ignácem Dientzenhoferem a vzniklých soustředěnou a osvicenou ir..ciatorskou křesťanskou opatou Otmaru Zinkého v 1. polovině 18. století. Zahájil ho předseda senátu pan Petr Pithart. Paralelně a často společně a propojeně běžel také v pravě vyklizeném a skupinou nadšenců zpřístupněném broumovském pivovaru festival **Broumovské kulturní léto**. Proč o tom píšeme v dobřichovickém Kukátku? Na to se jistě (a oprávněně) mnozí zeptají. Snad najdou odpověď v prostém popisu události a v reflexi téhož. V tuto chvíli odpovíme, že kvůli inspiraci o tom zde vyprávíme svědectví. Kvůli inspiraci pro řadu subjektů, počínaje obyčejnými lidmi, občany, občanskou iniciativou a konče správou věci veřejných. Důvody se pokusíme shromáždit co oporu tohoto textu na samý jeho konec. Nyní předsejme jen málo: pikantní především pro nás dobřichovické bylo, že se tam setkalo dost uměleckých osobností a seskupení, s nimiž jsme měli tu čest se potkat i u nás. Zcela logicky. Např. Michaela Pospíšila a jeho Ritornello potkáte vždy společně tam, kde se rodí a děje něco zajímavého a životaschopného. Už proto, že v tom většinou má nějak "prsty" ... Ale především se tam po tři večery (a s velkým úspěchem) představil dobřichovicko - řevnický komorní soubor *Lučlus musicus*, vedený panem Františkem Běhoučkem. Že se uvedeny podniků na Broumovsku veelu pravidelně zúčastňují i autoři těchto řádků je v této situaci věc spíše marginální, z oblasti drobné práce. Přesto ale by ale chtěl svědět o duchovní síle tohoto a přidružených projektů. Asi je ale nejvyšší čas kousnout do tématu. Bude-li to kousnutí pontěkd obsírnější, je to proto, že i věc sama má široký kontext.

Broumovsko je někdy označováno za "slepé střevo republiky". Když vystoupíte z vlaku či autobusu v Broumově, v Polci či Třebi v Teplicích nad Metují (nebo ostatně kdekoliv jinde) a zahledíte se či zajdete do kraje, do duše se vám vkrade zmatek. Tohle že je ono *slepé střevo*, tohle že je ten appendix? Table požehnaná a na první pohled generacemi kultivovaná krajina, stvořená co imitatio ideálu krásy a souznění a zabydlená či zkrásnělá množstvím staveb tak vrostlých do její duše, že se chce člověku až křičet k hranicím horám na obzoru otázky, jak to ti "lidé před vámi" udělali, že vás to tak dostalo? Požehnaný kraj, bez pochyby. S přívětivou tvář a puncem domova.

Přesto znovu ta otázka: proč tedy ten appendix? Vždyť je tu spousta atraktivních míst! Nemusíme snad v téhle souvislosti připomínat Adršpach, Broumovské stěny, Broumov sám a stovky překrásných a působivých staveb a míst v jejich okolí.

Jistě laskavému čtenáři neuniklo, že zatím nebyli zmíněni lidé. To je trochu jiná kapitola. Stačí jedno slovo: Sudety. Policko bylo spíš české, za hrbenem Broumovských stěn se však v dalším údolí usídlila většina německých osadníků. Jejich život zde je jasně cítit, vtiskl zemi svůj charakter, své stavby, svůj styl hospodaření i kultivace krajiny. V dokonalé harmonii s okolím, ovšem. Ta krajina byla protkána stovkami cest, jimiž ji poulnici měřili, na ničemž měli stovky stromů, křivků, plastik. Zastavovali se u nich, setkávali se, rozmlouvali. Ještě dnes vydává zřejmé svědectví o intenzivním, pokorném, uctívém a emoci plném soužití lidí s lidmi i Lidi se Zemi. (Mohli bychom i napsat cosi o Zemi a jejích Dětech, ale v naší současnosti to (žel) někteří lidé zvláštním rážením používají spíš jako nadávku, tak to raději to nebudeme rozvádět.) Zajisté tu je také třeba zmínit klíčovou roli a moudré působení břevnovsko - broumovských

benediktinů, kteří dokázali sloučit v jedno duši člověka ekonomického i člověka duchovního a složili obě tyto duše co dar krajíně do klína.

Dosud napsané naznačují ovšem klíčový problém, kvůli němuž toto téma zdvíháme jako výzvu ležící na cestě, která snad vede do lepších časů. Za odsunutí či vyhnání německé obyvatelstvo přišli jini lidé, žel také často s jiným vztahem (či spíše ne-vztahem) ku krajíně. Bylo málo těch, kdo by dále drželi prapor: Nebylo ostatně už ani Benediktinů ... Pustla krajina, mizely cesty, mizely a zarůstaly kříže a sochy, pustly duše lidí, už po těch cestách neměli krajinu, nezastavovali se na zastaveních a křižovatkách, nerozmlouvali spolu. Teď spíš každý sám a užít nabytého, než se rozpadne ...

Co ale přesto zůstalo. Muselo to asi v příhodné chvíli přijít tak trochu i zvenčí, žilo to však také uvnitř a když se oba konce téhle kouzelné nitě spojily, vznikla tepna, skrze níž začala do kraje proudit nová inspirace.

Vznikla Chráněná krajinná oblast Broumovsko a jejím ředitelem se stal člověk plný nápadů a nezdolné vůle, RNDr. Jan Piňos. Se svou statečnou ženou Yvonnou a s rodinou na Broumovsko přesídlili a začali uskutečňovat dávný sen, projekt *oživení Broumovska* jakožto svébytného území, krajiny, jejíž neobyčejně přírodní krásy byly po staletí hospodářsky kultivovány a obohacovány o umělecké památky. Uvědomili si mimořádnou cenu této harmonické, ekologicky a estetiicky vyvážené krajiny, vzniklé pečlivým a moudrým obhospodářováním a hodnotným stavitelstvím, pro níž je příznačná pestrost a prolínání krás přírody a historie. V CHKO Broumovsko jsou totiž i dvě městské památkové zóny, vesnická památková rezervace, dva benediktínské kláštery, zvláštní skupina desíti barokních převážně venkovských kostelů, nejstarší dřevěný kostel v Čechách, výstavně zděné stánky broumovského typu, desítky kapli, křižové cesty a stovky pískovcových soch a křížů mimořádné umělecké hodnoty v obcích i ve volné krajíně.

Bylo jasné, že nemohou pracovat sami. Začali přesvědčovat místní obyvatele, správce věci veřejných, církev i státní instituce, školy. Postupně, v mnoha diskusích a bojích, začalo vznikat podhoubi, které je dnes základem celého projektu. V roce 1999 vzniklo občanské sdružení *Tuž se, Broumovsko!*, jež od té doby rozvíjí řadu aktivit na poli ekologie, kultury, vzdělávání, společenských akcí, sociální problematiky a podobně. Spolupracuje intenzivně s místní samosprávou na zkvalitňování životních podmínek na Broumovsku a za tuto činnost získalo v letošním roce ocenění za nejlepší ekologický projekt roku 2000 od japonské Nadace Sasakawa. Nejnovějším a také nejrozsáhlejším projektem sdružení je projekt *Centra Broumov*, kulturního a společenského střediska v Broumově, komunikačního prostoru pro všechny generace. *Centrum Broumov*, vedené Petrem Bergmannem, dalším z těch, kteří si Broumovsko zvolili za svůj nový domov, je hlavním nositelem projektu přeměny bývalého městského pivovaru v Broumově na kulturní a společenské středisko. Po uslovném vyklizení desítky let zanedbávaných prostor, zpracování nezbytných statických a technických studií a obnově základní infrastruktury byl objekt částečně zpřístupněn veřejnosti a začal alespoň provizorně sloužit svému novému účelu. Již na konci června ožil bývalý pivovar muzeami i lidmi v rámci celé řady uměleckých, vzdělávacích a společenských aktivit pod souhrnným názvem *Broumovské kulturní léto*.

Rozběhly se diskuse, jichž se zúčastnili zástupci místní správy, správy CHKO, církve i občanských iniciativ a sdružení. Ke státním úředníkům putovaly fundované sepsané a výsledky podložené žádosti o granty a subvence.

Na scéně se objevily další subjekty: *INEX - Sdružení dobrovolných aktivistů*. Je to dobrovolnická nezisková organizace, která se zaměřuje na mezinárodní projekty s dobrovolníky v České republice, na dobrovolnou činnost v projektech environmentálního, sociálního a kulturního zaměření. Je občanským sdružením více než tisíce převážně mladých lidí s cílem aktivně přistupovat k okolnímu světu. Hostí a vysílá stovky dobrovolníků na krátkodobou dobrovolnou službu po celém světě a systematicky se věnuje též dlouhodobým projektům a organizaci příležitostných dobrovolnických činností v naší zemi. Snaží se šířit myšlenku dobrovolné práce a solidarity, vedení k aktivnímu přístupu a odpovědnosti za prostředí a společnost, cvičení týmové práce v mezinárodní skupině a organizování dobrovolné práce k pomoci v místech, kde se nedostává financí či lidského pochopení pro realizaci potřebné věci. Na Broumovsku již po tři roky v rámci společného programu *Cesty ke kořenům* uskutečňuje dobrovolnické projekty prospíjající krajíně i oživení lidské komunity. Jejich práce je vidět zejména při obnově starých poutních cest. Je velice působivé, ba dojemné, zastavit se u znovu postaveného a opraveného kříže z poloviny 18. století na obnovené Křimické cestě a u něj si přečíst tabulku se jmény těch, kteří se o jeho "probuzení" zasloužili. Rozmanitá společnost: dva Francouzi, Turek, Kanadčanka, Angličanka, dvě dívky z Bulharska,

Japonska, Maďar, Němka a několik českých studentů. Čeští i zahraniční dobrovolníci se snaží společně pozvedat hodnoty broumovské kulturní krajiny a hledat v dialogu s místními lidmi cestu k tomu, jak z kofenů zde nalezených sbírat sílu pro budoucnost.

Již několik let působí na Broumovsku i *Collegium pro arte antiqua*. Ano, to je ono původně brněnské sdružení, které po několik let pořádalo fascinující *Slavnosti Adama Michny z Otavačovic* v Jindřichově Hradci, a jehož muzikanti už málem několikrát hráli i v Dobřichovicích. Jeho vedoucími je výrazná osobnost naší hudební scény pan Mojmir Poláček. Je to společenství převážně mladých lidí zabývajících se studiem a interpretací staré hudby. Kromě pravidelné koncertní a vzdělávací práce v místě svého brněnského působení vznikají na půdě collegia i jednotlivé projekty zaměřené na specifickou, často i nehuďební tematickou oblast. Jedním z takových podniků jsou i letní aktivity Collegia, určené mladým lidem i ostatní veřejnosti na Broumovsku, včleněné do projektů *Zapadlými cestami minulosti*, *Komunitní centrum Broumova*, *Klíče k rozeznání hudby v nás* a především *Týden pro broumovské kostely*. Všechny uvedené aktivity jsou přispěvkem Collegia do již zmíněného programu *Cesta ke kořenům*. V létě 2001 předsídilo i *Collegium pro arte antiqua* Do Broumova, aby se zde mohlo plně věnovat práci pro obnovu společenství, kulturního dědictví a krajiny. Členové Collegia tu však již působili i v minulých letech, podíleli se svou hudbou na řadě slavností, které se vázaly na prezentaci různých etap zmíněných projektů (např. procesí po nově otevřených poutních cestách), prováděli unikátní průzkum a registraci zapomenutých památkových objektů v krajině (za týden jich třeba našli, popsal, nakreslili a vyfotografovali přes stovku!). Nyní se především věnují zajištění *Týdne pro broumovské kostely* (kostely je třeba uklidit, připravit, instalovat výstavy, zasvěceně provádět návštěvníky) a také pracím na zachráně nadherner barokní fary v Heřmánkovcích, kde chtějí zřít *Komunitní centrum Broumova*, centrum pro setkávání lidí, pro umělecké, duchovní i společenské aktivity. Už letos se ku příkladu v tamní čerstvě vyklizené barokní stodole konala první výstava fotografií a první společenská setkání.

Účinnou pomoc nabídla také církev, zejména broumovský vikář P. Norbert Josef Zeman. Začali se hlásit i sponzoři, firmy, soukromníci a zvolna i jednotliví občané. Ti, kteří v prvních měsících zůstávali skryti za záclonami svých oken, se začali objevovat jako posluchači nebo diváci, někdy i s nabídkami pomoci, i když tenhle posun v myšlení místních potřebuje samozřejmě svůj čas (vystihl to Petr Pithart v diskusi s kanadskou dobrovolnicí Julií Rosa: "Lidem, kteří nevíšimavě chodí kolem, jistě vrátí hlavou, proč jste sem přijela až z Kanady?"). A to jsme právě v bodě, kdy je třeba se vrátit k letošnímu ročníku *Týdne pro broumovské kostely*, který navázal na velmi úspěšný premiérový loňský ročník. Kostely totiž v tomto týdnu znovu ožily a hrály vskutku klíčovou roli.

Letošní *Týden* představil nevidané pestro program. Ve chvíli, kdy v neděli 22. července dozněla hudba benátských mistrů v božanovském kostele sv. Marii Magdalény v podání souboru Cappella Accademica (kdy že to hráli v Dobřichovicích, vzpomenejte si ještě?) a kdy vedoucí pořádajícího Collegia pro arte antiqua Mojmir Poláček spolu s vikářem P. Norbertem Josefem Zemanem poděkovali všem organizátorům, účinkujícím a divákům za zdárný průběh osmidenního maratónu kulturních akcí, bylo zřejmé, že se zrodila pozoruhodná tradice, že úsilí organizátorů našlo odezvu u publika a že publikum i organizátoři a účinkující si navzájem dali krásný dar.

Druhý ročník *Týdne pro broumovské kostely* nabídl totiž nebyvalé rozmanitý kulturní program. Během osmi dnů proběhlo na dvacet tři kulturních akcí a sedm výstav, které se těšily překvapivě velkému zájmu diváků a návštěvníků. Jen na kulturní akce přišlo podle strfídového odhadu organizátorů na 4 500 diváků. Další několik tisíc navštívilo mimořádně zpřístupněné kostely a v nich umístěné výstavy. Počet návštěvníků i intenzita ohlasů utvrdily organizátory v přesvědčení, že opomíjené lidské hodnoty, jako jsou osobní prožitky, autentická zkušenost či vlastní pozitivní příklad, znamenají větší přínos pro obnovu komunity a krajiny než tak často zvyvaná materiální pomoc.

Akci, která si klade za cíl oživení komunitní spolupráce a kladnou propagaci Broumova přijelo podpořit množství významných osobností. V neděli 15. července zahájili *Týden* předseda Senátu Petr Pithart a generální vikář královehradecké diecéze Mons. Josef Socha. P. Pithart zde měl bohatý program, navštívil řadu lokalit, setkal se s představiteli regionu, se zástupci CHKO, občanských iniciativ i s pomáhajícími dobrovolnicemi, studenty a s občany v bezpočtu debat a rozhovorů. Od pondělí 16. do středy 18. července dobrovolníci, studenti a s občany v bezpočtu debat a rozhovorů. Od pondělí 16. do středy s ženou Monikou.

Navštěva předsedy Senátu Petra Pitharta na Broumovsku (15. a 16. července) byla první návštěvou vysokého politického představitele, která byla zaměřena na konkrétní otázky občanské společnosti a trvale udržitelného života přímo v centru občanského dění. Cílem organizátorů bylo seznámit pana Pitharta s nemalými pozitivními změnami, které se na Broumovsku odehrály. A to zasluhou nejen samosprávy, ale zejména občanských iniciativ, které tu působí. Zmíněné osobnosti ovšem nebyly jedině. Krátce po skončení *Týdne* mohli organizátoři a příznivci celého programu oživení Broumova přivítat na jeden den i pana presidenta Václava Havla, jenž si poslechl koncert Ritormella, navštívil několik klíčových míst a setkal se s občany v zajímavé diskusi v broumovském pivovaru.

Týden pro broumovské kostely nabídl mimořádnou příležitost k prohlídce významných architektonických a kulturních památek - tzv. Skupiny broumovských kostelů Kryštofa a Kiliána Ignace Dientzenhofera, které vznikly v poměrně krátkém čase mezi lety 1719 až 1740 jako výsledek neobyklého stavění a hospodářského rozmachu broumovských benediktinů. Snažení organizátorů bylo vedeno myšlenkou upozornit na neúšlechtilou situaci těchto památek a zároveň hledat možnosti k obnově tohoto mimořádného duchovního a kulturního dědictví v krajině Broumova. Letos podruhé se tedy mezi 15. až 22. červencem autentické prostory naplnily uměním. Novinkou bylo, že program byl vícevrstvý (až šest akcí denně). Kromě možnosti celodenní prohlídky kostelů (některé z nich jsou po celý rok uzavřené) bylo dopoledne vyhrazeno diskusím, brzké odpoledne autorským čtením a koncertům, hlavní program v 18 hodin představil koncerty zejména barokní hudby v po výtece autentickém prostředí a pozdní večer, kolem 22 hodiny, byl vyhrazen alternativní kultuře, performancím, videoprojekcím nebo společnému večernímu zpívání.

Překvapením pro organizátory *Týdne* byly pozitivní ohlasy na propojení konzervativnějších programů staré hudby, programů alternativní kultury a odborných seminářů v prostorách starých kostelů. Nejvíce návštěvníků (přes 450) přišlo na zahajovací koncert Svatomichalské gregoriánské školy Brno v šonovském kostele, který v průřezu představil zpěvy celého liturgického roku. Podobnou návštěvnost zaznamenal závěrečný koncert souboru Cappella Accademica. Z kůru božanovského kostela zazněly skladby benátských mistrů 18. století, z nichž většina byla uvedena v novodobě světové premiéře. I další programy proběhly za vysokého zájmu návštěvníků (200 až 300 v průměru na jeden koncert).

Asi největším šokem a zážitkem dohromady byla úterní sólová taneční performance Flower City (Květinové město). Znamý japonský tanečník Ken Mai v prostorách šonovského kostela sv. Markéty předvedl nevídané pestrou a zajímavou kreaci ve stylu tance butó. Procitěný tanec za použití Hi-Teach zvuků, zvuků z továrny nebo klasické hudby vyvolal dlouhotrvající potlesk.

Konzervativnější program staré hudby zastupovalo mnoho souborů. Kromě všudypřítomné hudby členů vynikajícího brněnského souboru *Pázata*, je nutno vyzvednout střední koncert *Poutníci středověka* souboru *Kvinterna* ve vížovském kostele sv. Anny s programem mariánských poutních písní, sefářských balad středověkého Španělska a českých středověkých motet, stejně tak páteční koncert pražského souboru *Ritornello Jákoba Řehř do nebe aneb musické barokní putování*. Koncert ve švech praskajícího martinkovického kostela sv. Martina zpestřila nejenom vytrvalá bouřka a hromobití, ale také zasvěcený výklad prováděných skladeb vedoucího souboru Michaela Pospíšila. Že se v této společnosti neztratil ani dobřichovický *Ludus musicus*, jsme se již zmínili. (Podrobněji o jeho vystoupeních hovoří jeho vedoucí František Běhounek na jiném místě tohoto čísla.)

S ohlasech se setkaly také výstavy, které si v kostelích mohli návštěvníci prohlédnout po celý týden. Za nejzdařlivější se mohou pokládat výstava fotografií *Svět očima romských dětí* v Martinkovicích; fotodokument *Polsko osmdesátých a devadesátých let* Oty Nepilého a fotografie Jaroslava Pulicara v Heřmánkovcích; jisté také sitotisky Hiroshi Egavi z Japonska, umístěné v Šonově.

Záměrem Collegia pro arte antiqua a partnerských organizací bylo, aby lidé o kostelích, Broumovsku a sobě vůbec začali přemýšlet. Jde o to, zachránit kostely nejprve po lidské stránce, využít staré prostory novým způsobem a podpořit duchovní život. O tom, že se to dařilo svědčila vysoká účast lidí na veřejných seminářích (více jak padesát na každém z nich). Některé se týkaly architektury jako způsobu barokního vnímání světa, jiné se zaměřily na barokní kulturu, zejména hudbu a literaturu. Vesměs byly vedeny renomovanými odborníky na danou problematiku (Mojmir Horyna, Rostislav Švácha, Martin Pavlíček, Jiří Sehnal, Miloš Sládek, Michael Pospíšil).

Také účast více jak tři stovek lidí na středěním programu *Světelnou stezkou na Hvězdu* utvrdila organizátory v tom, že mnoho z nás chce podporovat i jiné než materiální hodnoty. Ve 22 hodin vyšel

od restaurace Amerika v Křinicích se svíčkami a loučemi v rukou početný zástup směrem ke kapli Hvězda v Broumovských stěnach. Jakmile ve světle svíček vystoupali stezkou přes dvě stě výškových metrů, mohli si spolu s organizátory a souborem *Ludus musicus* zazpívat několik písní a kánonů. *Světelná stezka na Hvězdu* byla symbolickým přínášením světla do míst, kde se odedávna setkávali lidé české a německé národnosti na své někdejší jazykové i geografické hranici.

Během *Týdne pro broumovské kostely* vystoupilo více než sto umělců bez nároku na honorář. Ve prospěch festivalu tak věnovali podle nejnižšího odhadu přes sto tisíc korun. Všechny nepřímé náklady (nevypáčené cestovné, sponzorské ubytování, dobrovolnická práce, organizace) podle odhadů přesahovaly čtvrt miliónu korun. Festival tak ukazuje, že zajímavé myšlenky, spojené s obnovou kulturního dědictví a společenského života na Broumovsku, dokáží podnítit lidi k tomu, že jsou ochotni do nich investovat nejen svůj čas a energii, ale i finanční prostředky. K financování *Týdne* je nutné zdůraznit, že malý příspěvek dala i většina obcí Broumovska, dokonce i tam, kde nestojí žádný z Dientzenhoferových kostelů.

Za největší úspěch *Týdne* považují samotní organizátoři zájem místních obyvatel, kterých se podle odhadů účastnilo kolem padesáti procent. Neméně zajímavým, i když statisticky nezáznamenaným faktem, byly reakce desítek návštěvníků z celé republiky, kteří osobně vyjádřili uznání organizátorům za přípravu akce.

Základnou *Týdne pro broumovské kostely* byla barokní fara v Heřmánkovcích, kterou Collegium po ročním jednání s římskokatolickou církví zakoupilo za zůstatkovou cenu necelých dvě stě tisíc korun. Již čtrnáct dní před začátkem *Týdne* se sjelo několik desítek dobrovolníků, kteří pomáhali při obnově zchátralého objektu. První prázdninový týden kromě členů Collegia, většinou z Brna, přijelo přes dvacet studentů středních a vysokých škol z Hradce Králové, Českého Krumlova a Náchoda. Studenti měli při obnově barokní fary možnost získat praktické zkušenosti, které využijí při studiu svých uměleckoprůmyslových a stavebních škol. V dalších dnech studenti vysířdali zahraniční dobrovolníci, kteří přijeli v rámci výměnných pobytů, zprostředkovaných organizací INEX-SDA Praha. Na vyklízení a zabezpečovacích pracích se ale nepodíleli jen mladí lidé. Odborné práce zcela bezplatně zajišťovalo několik místních řemeslníků, kteří nejen pomáhali, ale i předávali svoje zkušenosti mladším kolegům. Pokud budou práce úspěšně pokračovat, mohly by se tu už napřesrok konat prázdninové dílny a prožitkové pobyty s programem pro děti, rodiny a školní či zájmové skupiny. Komunitní dům v Heřmánkovcích by však měl především napomáhat k rozvoji občanské společnosti a snažit se navázat na odkaz benediktinské tradice tohoto kraje. Jako první kámenek do mozaiky se tu od pondělí 13. do neděle 19. srpna kovala letní dílna zacházení s historickou hudbou, vlastním hlasem, akustikou a pohybem v ní. *Klíče k rozeeznání musky v nás*. Vedoucím a garantem kursu byl Michael Pospíšil.

V rámci *Týdne pro broumovské kostely* vydaly organizace podílející se na chodu festivalu několik zajímavých titulů. Collegium pro arte antiqua propagovalo brožuru *Broumovská skupina kostelů*, kde je spolu s fotografiemi v krátkosti popsána historie těchto památek, CD-ROM *Broumovské kostely*, kde je tato brožura prezentována v elektronické podobě a hudebním doprovodem souboru Musica piffera, a podílelo se i na vydání souboru pohlednic *Baroko Broumovska*, kterou iniciovalo Sdružení dobrovolných aktivit INEX Praha. Stejně sdružení pak vydalo soubor pohlednic *Drobné klenoty Broumovska*, kde shrnuje a představuje společný projekt Collegia a INEXu - *Mapování sakrálních památek na Broumovsku*. Asi nejzajímavější publikací je počin regionální pobočky Společnosti pro trvale udržitelný život *TUŽ se, Broumovsko!*, která vydala vynikající brožuru *Oživení Broumovska*, jež mapuje na praktických příkladech místní občanské aktivity a jejich kořeny, myšlenková východiska, metody práce, problémy a jejich řešení.

Projekt podporila řada renomovaných institucí, např. Děkanství v Broumově, Open Society Fund Praha, British Council, Česko-německý fond budoucnosti, město Broumov, Středisko volného času Ulita Broumov, Zvláštní škola v Broumově, Biskupské gymnázium v Hradci Králové, Rádio Proglas, jednotlivá města a obce Broumovska, Policka a Teplická.

Co říci na závěr? Snad to nejlépe vystihl Petr Pithart v projevu, kterým celý *Týden* zahájil v šonovském kostele sv. Markéty v neděli 15. července. Proto si dovolíme citovat podstatnou část:

Vážení občané z Broumova a okolí, dnes tady v Šonově, jen pár kilometrů od hranic, začíná Týden pro Broumovské kostely. Ten loňský byl ještě pouhým přístřibem. Letošní však je již slibem, vždyť podruhé lze začít mluvit o tradici. Je to zároveň

již čtvrtý rok úsilí o oživení Broumovska a myslím si, že je nejen inspirující, ale že vás způsob nemůže nakonec nemít úspěch.

V kulturní krajině, jakou Broumovsko je, zejména od příchodu benediktinů, nelze přitom začít jinak než v nás, zdejších lidech a v vašeho vztahu k místům, ve kterých žijete. Lidé by tu však měli především znovu nabýt sebevědomí. Ostatně my všichni bychom měli být napříště sebevědomější. Máme na mysli sebevědomí ve smyslu sebe - vědomí o sobě, o tom, kdo jsme, o smyslu vlastní identifi. Máme na mysli i sebevědomí ve smyslu sebětivity, vědomí si vlastní ceny: to my zijeme v tomto krásném kraji, který je v Evropě jediný a nezaměnitelný. Druhé sebevědomí bez prvního nevznikne.

Je proto třeba vědět, kam vede zarostlá či zaozaná cesta. Vede tam, kam vždycky vedla, když si ještě lidé přes generace předávali určitý kus země, když i domácí zvířata měla jména, když si předávali konkrétní vzpomínky, zkušenosti s tímto úvozem, s těmito keři na stráni, s touto hrázkou na potoce. Předávání krajin je předávání tohoto a tohoto kusu země a v úhrnu pak vzniká celek, krajina kulturní. Vy se nepřipravujete na nic menšího než na to, že po dlouhých desetiletích znovu předáte tuto krajinu konkrétním lidem příští generace.

Myslím, že vaše úsilí má dobrou naději na úspěch. Ale vim zároveň, stejně jako to vite vy, že ten se nedostaví ani zitra ani pozítří. Možná, že to je dnes ta hlavní nejcejší vědomost: to skutečné hodnotné nemůžeme mít hned. Dnes totiž chceme pokud možno všechno pokud možno hned a nehorší na tom je, že to často opravdu dostaneme, že to technicky zvládneme. Usilovat o vzdělaný cíl je tak dnes již samo o sobě tvorbou hodnot.

Jsou to cesty, které vedly ke kostelu. Od domova, od práce ke kostelu a naopak, od kostela k domovu, k práci. Každoročních devět zastavení ve zdejších kostelích, spojených s duchovní hudbou a s rozhovorem, někdy s dvanáctem je modlitbou všech, kteří vime i citíme, že zdejší krajina byla utvořena setkáním hmoty a ducha a buď jim bude i v budoucnu, anebo bude jen čímsi jako okrajinou, okrajem, koncem, čímsi zbytným.

Vážim si také pravdivosti Vašeho vzhledu do nedávné minulosti: pohraniční krajina se nikdy nezhojí, pokud nepojmeme rány, které obdržela. Je to ale třeba dělat tak, aby to lidé uměli, gesty a srozumitelnými symboly, vedenými především starostí o oživení krajiny o obnovení domova v ni. Starost musí lidé ke krajine přitáhnout, ne ji obětí další kolektivní vinou.

Přeji Vám všem, abyste dokázali, co nesvědčí stát ani trh, dva jinak užitečné vynálezy, ze kterých se však v této sekulární době stavají modly. Již úsilím o to se dostáváte z okraje země do středu dění. Na mapách pijete i nadále o okraje. Významem toho, co děláte se však posunujete ke středu, neboť o to jde: nedovolit více či méně anonymním silám státu a trhu obsadit veskerou krajinu - tu fyzickou i krajinu lidských duší. Jáe o to znovu oživit domov jako autonomní prostor, jako prostor setkání svobody a odpovědnosti lidské blízkosti a sdílené starosti.

Zde v Šonově, v tomto kostele sv. Markéty, dnes 15. července L.P. 2001 ožijete kus jakoby již ztraceného domova. Ano, děje se to buď v konkrétním čase na konkrétním místě při setkání konkrétních lidí, anebo se to neděje vůbec.

Přijel jsem vám za vaši konkrétní práci za vaše konkrétní úsilí poděkovat.

Dovětek:

Slbil jsem na začátku shrnout dílvody, proč tohle všechno píšeme do dobřichovického Kukátka. Možná by nakonec stačil uvedený popis události. Přesto ale malé shrnutí:

Na výše popsaném můžeme mnohé pozorovat. Inspirovat se, chceme-li, Metodou i praktickou realizaci. Samozřejmě jde o akci velmi prestižní. Jistě ale proto, že je podložena zkušenostmi, inteligenci, vysokou profesionalitou v organizaci i propagaci, osobním nasazením i vůli a schopnosti dotáhnout vše do konce. Proč by jinak přijížděla na Broumovsko řada významných osobností politického, společenského, duchovního i kulturního života? Proč by jinak nabízelí pomoc renomovaní odborníci? Proč by se do akce vkládali četní sponzoři? Proč by jinak organizátoři dostali důvěru institucí přidávajících granty? A proč by jinak kostely při koncertech často doslova praskaly ve švech? Leckdo může namítnout, že i řada našich zdejších počínů snese srovnání. Samozřejmě, v jistém smyslu ano. Juný může upozornit na to, že Dobřichovice jsou svou polohou blízko Prahy v úplně jiné situaci. Jistě, i to platí. Bezpočtukrát jsme i my již debatovali o tom, co je to domov, obec, komunita, jak se liší obec a domov od "noclehárny" či "mista bydliště". Jak znovu najít některé tradiční hodnoty a má-li to dnes vůbec smysl. Také se o coci podobného snažime. Přesto ale ona vůle rozjet tak dlouhodobý koncept oživení občanského života v celém regionu zasluží obdiv. Stejně jako chytrost, nápaditost a profesionalita, s jakou jsou jednotlivé kroky podnikány. A schopnost hlavních aktérů

integravit do celého snažení co nejvíce subjektů a najít společně jmenovatele, na nichž se dokáží shodnout. A obřadnost a vůle k dotažení kroku do konce, třeba i za cenu radikální změny své životní situace (není přece jednoduché prostě někam přesídlit a začít tam nový život, navíc za velice tvrdých podmínek). Oživení pojmu dobrovolného osobního vkladu v době, kdy všude okolo se jen naríká na nedostatek peněz a jini tvrdí, že bez masivního příjmu peněz "zvenku" nic nejde. Tady se z minima podarilo vytřížit maximum. Jistě to nejde napoprd a zde musí být jiné zdroje, ale má to i jaksi nepočitatelný a neměřitelný efekt a ten je v tomhle kontextu nesmírně cenný. Ono *oživení*, nová energie, vzešla "zevnitř" z regionu i z lidí a v lidech samých. Z těch, kdo jsou tam doma. Jistě je jiný vztah k věci, kterou přijmu za svou a jaksi osobně se o ni zasadím, osobně "sponzoruji" energii, časem či hmotným vkladem, ať to jsou peníze, či třeba jen pro začátek upečené koláče, uvařený čaj, převoz autem. Dnes se to už tak moc nemonosí, je to označováno některými "pragmatiky" jako nesyntetové, jinými ještě hůř. Ale věře - nevěře, ono to fungovalo, našla se řada těch, kteří bez nároku na zisk a slávu rádi tenhle osobní vklad přinesli. Nežehralo se na nedostatek peněz, nepadala slova o tom, že něco nejde a proč to nejde, hledaly se všechny možnosti, jak udělat, aby to šlo. A všechno tohle je samozřejmě velkou inspirací pro ty, kdo vyznávají podobné hodnoty životní země a košaté občanské společnosti jako onoho cenného podhoubí, z něhož vyrůstá fungující demokracie. Ostatně na Broumovsku vše pokračuje dál a můžete se přijet přesvědčit sami. Osobní zkušenost nadevše. Nakonec ještě pár internetových adres: www.collegium.cz, www.centrumbroumov.cz, www.broumovsko.cen.cz.

*Terеза Matlová, Jiří Matl a David Musil,
z jehož obsáhlé tiskové zprávy oba první jmenovaní s jeho laskavým svolením hojně čerpali*

KULTURA

KULTURNÍ STÁNEK SLAVÍ 3. VÝROČÍ

Od soboty 31. 10. 1998, kdy společnost Diman s.r.o. slavnostně otevřela zrekonstruované křídlo bývalého statku na rohu ulic 5. května a Vítovy, uplynou zanedlouho tři roky. Není snad nutné připomínat, že za tu dobu jsme urazili dost dlouhou cestu. Nejen, že se Sál MUDr. Františka Fürsta stal centrem místní kultury, ale spolupráce s obcí Dobřichovice vedla k nové kvalitě – obec zřídila "Kulturní centrum" jako svoji organizační jednotku a přijala profesionální pracovníci, paní Martinu Hrdličkovou, aby se starala o pravidelnou činnost centra.

Před rokem jsme na tomto místě hodnotili první dva roky kulturního života v novém sále. Pochvalovali jsme si množství uspořádaných představení, vzpomínali na kulturní podniky a nadšení organizátorů z konce osmdesátých a počátku devadesátých let a porovnávali s poměrně malou skupinkou organizátorů, kteří zajišťovali kulturně společenský život po otevření nového kulturního stánku. Potřebovali profesionalizovat dramaturgii kulturních podniků i Dobřichovicích byla před rokem nevyhnutelná a podmiňovala udržení nebo další zvýšení kvality. S ročním odstupem lze říci, že profesionalizace proběhla velmi úspěšně.

Poděkování za uplynulé tři roky tedy nepatří již jen těm, kteří ve zmíněném článku byli jmenováni loni, ale též nově zejména starostovi obce dr. Kratochvílovi za zřízení "Kulturního centra" a M. Hrdličkové za dramaturgii i detailní a efektivní přípravu jednotlivých kulturních podniků.

Přejme si, aby kultura v Dobřichovicích byla i nadále tím, čím se můžeme s klidným svědomím pochlubit. Přejme si, aby byli Dobřichovice i nadále kulturním centrem pověstným moudrou dramaturgií i košatostí nabídky. Místem, kam se jezdí za dobrými, zajímavými a veřejnosti přístupnými kulturními podniky.

D. Havlík

**

LUDUS MUSICUS VE FRANCII (ROZHOVOR)

Komorní soubor Ludus musicus jistě není třeba věšně tradičních členatů Kukátka představit. Je částí hostem na stránkách tohoto časopisu od jeho počátku a "služebně" je dokonce vzhledem ke svému vzniku starší než Kukátko. Soubor přestál bez větších otřesů výměnou několika generací členů díky promyšlené strategii a jasnému názoru jeho vedoucího, pana Františka Běhounka, a stále pravidelně koncertuje na nejruznějších místech Čech i

Moravy s různými programy, čerpajícími z dědictví všech epoch vývoje naší i světové hudební kultury počínaje hudbou antiky (kterou provádí na originální repliky antických nástrojů) a konče hudbou současnou. Svě umění již také představil na několika zahraničních a vesměs velice úspěšných zájezdech. Letos v létě soubor absolvoval kromě řady tuzemských vystoupení také několik koncertů ve Francii. Protože se nejednalo jen o "takový obvyklý a běžný" zájezd, redaktorka Kukátka požádala uměleckého vedoucího souboru, pana Františka Běhounka, o bližší informace i o jeho dojmy.

K.: Která místa jste ve Francii navštívili?

F.B.: Navštívili jsme především partnerskou obec Dobřichovic Villieu - Loyes - Mollon, vzdálenou asi 30 km východně od Lyonu. Jistě si mnozí pamatujete na dvě návštěvy francouzských přátel u nás a na opačovaně návštěvy našich představitelů i občanů u nich, poslední se ostatně konala tuším letos na jaře a fotografie z ní byly dlouho k vidění v obecní vitrině na náměstí.

K.: Kdy se uskutečnila a jak probíhala vaše návštěva?

F.B.: Vyjeli jsme 3. července brzy ráno s naším stálým řidičem, panem Janem Hasmanem z Příbrami, a s jeho malým autobusem značky Renault pod vedením prezidenta souboru dr. Jiřího Beněše. Zájezdu se zúčastnilo 14 členů souboru Ludus musicus a 6 členek tanečního souboru z Kamýčky nad Vltavou. Cesta vedla nejprve přes Německo a nocovali ve švýcarském pohorí Jura v půvabné horské chatě obklopené - jak jinak - volně se pascujícími kravami. Druhý den cestu jsme se zastavili v Chury na prohlídce věhlasného kláštera a večer jsme dorazili k našim hostitelům. Přivítání bylo vskutku srdečné, typicky francouzské, s projevy, připitkem a bohatým pohostěním. Moc mile nás přivítala nás zastupující pana starosty madame Françoise Foresti. Asi za dvě hodiny jsme se pak rozjeli do rodnin, kde jsme měli bydlet. Tam následovala dlouhá povídání a bohaté francouzské večere se všim vůdčí. Na druhý den byla přichystána prohlídka starobylého města Pérouges, které asi všichni znáte z klasické verze Tri musketýrů a dalších historických filmů. Tam nám také francouzští přátelé uspořádali v místním kostele první, asi hodinový koncert pro návštěvníky městečka. Lidé přišlo hodně a náš program se jim moc líbil.

Po návratu k našim hostitelům jsme si chvíli odpočinuli a v šest hodin jsme odjeli na první večerní koncert, který se uskutečnil v městečku Vaux en Bugey v sále místního kulturního centra. Bylo poho. Většina posluchačů vlastně slyšela program dvakrát, protože přišli už na zkoušku a velmi pozorně poslouchali, dokonce i tleskali. Při koncertě to pak dovedli ještě stupňovat.

K.: Jaký repertoár jste představili?

F.B.: Původně jsme předpokládali, že budeme vystupovat v kostele, proto jsme připravili program středověké hudby z vyšebrodského rukopisu H 42 z r. 1410. To je jeden z nejužšímijských pramenů hudební kultury u nás. Realizovali jsme z něj již řadu zpěvů. Tentokrát to byl přírůzek celým liturgickým rokem od Adventu přes Vánoce, posní obdobi, Velikonoce a liturgické mezidobi až opět k Adventu. Je to hudba, která má vlastní kořeny i ve středověké Francii, je velmi zajímavá a posluchačsky věčná. Sami jsme byli zvědaví, jak jí francouzské publikum přijme.

K.: Líbil se váš program?

F.B.: Vzhledem k tomu, že jsme museli několikrát přidávat, a vzhledem k délce a síle potlesku se myslím náš program velmi líbil. Jistě nešlo jen o projev typické francouzské galantnosti a ztvorlosti. Jasně jsme to cítili. Hostitelé nám to dali ostatně svým neopakovatelným a velmi milým způsobem najevo. Bezprostředně po koncertě následovaly nadšené proslovy a nahlé se v části místnosti objevily sražené stoly, které se v mížka naphily neuvěřitelným množstvím dobrot. Jidla i pítí. Inu Francie... Místní sbor k tomu přidal i své francouzské písně. Tím ovšem program nekončil. Každého čekala ještě jedna "domácí" hostina v rodině, kde bydlel.

K.: Jak návštěva pokračovala?

F.B.: Na druhý den byla připravena prohlídka Lyonu. Sráčili jsme tam ale jen několik hodin. Byl zrovna pátek, ve Francii začaly prázdniny, takže jsme hodně času strávili popojížděním po toltáně ucané dálnici. Proto se celý program trochu posunul. I začátek druhého večerního koncertu byl až ve 21 hodin. Komal se přímo ve Villieu, v novém kulturním středisku, otevířeném teprve nedávno. Pro tuto slavnostní příležitost jsme měli připraven jiný program, Poezie v písničce Leosě Janáčka. Skládá se ze dvou částí, v první uvádíme cyklus 13 písní a sborů nazvaný Ukváská lidová poezie, kterou Janáček sám zapsal na Hukvaldech od tamních zpěváků. Upravili jsme si ji z původní verze pro naše obsazení, tedy hlavně doprovod, v němž převládají strunné nástroje, cimbál a kytary. V druhé části jsme sloužili jako doprovod pro pět hezkých

tanečnické, které předvedly starobylý obřad Královniček z Ořecha u Brna. Pro tuto část programu jsme se spojili s tanečnickým souborem z Kamýku nad Vltavou, který po umělecké stránce vede paní Hana Bouš. Večer zahájil náš pan prezident dr. Jiří Beněš, představil celý soubor i jeho jednotlivé členy. Vlastní program pak uváděl každý koncert misního smíšeného sboru s rozmanitým repertoárem. Po krátké přestávce, kdy se do Villenu přihnala pověstná lemní bouře, jsme nastoupili my s první částí našeho programu. Největší problém jsme neměli ani s velikostí sálu, ani s trémou, ale s vytrvalé hůlčí klimatizací, která podle vyjádření misního technika nejdříve odpojit. Abychom zvitžili nad technikou, musel náš komorní soubor podat výkon na hranici svých hlasových možností.

Po přestávce, kdy se všichni šli ochladit ven a načáchat se konečně obyčejného česvého vzduchu po bouřce, jsme již měli snazší situaci, protože všemmu pozornost na sebe upoutaly tanečnice. I publikum zde již mělo částečně ulehčenou situaci, protože spojovací texty Královniček mohlo poslouchat ve francouzštině. Jedenáct písní běží v nepřerušném toku až k závěrečné apoteóze nového sboru - nového života. Všichni zaujatí sledovali každý pohyb až do závěrečného úderu zvoni, při kterém se našemu "zvoničkovi" dokonce podařilo dokonatou směcí srazit zvon na zem. Následoval bouřlivý potlesk. A opět dlouhé a velice milé projevy, slova díků - a znovu se v předání objeily důvěrné známé sloby, doslova se prohybající pod tíhou kalnárních specialit, které vyrobili naši hostitelé. Komplimenty ze všech stran nebraly konce. Notně po půlnoci se začala řešit otázka našeho odjezdu. Naším hostiteliim poněkud zmizl úsměv ve tváři, když uslyšeli naše přání, zda bychom mohli odjet již v sedm hodin ráno. Pochopili však naši touhu vidět na zpáteční cestě co nejvíc (a zejména Moni Blanc) a po delším "diplomatičtém" jednání se dali přesvědčit, že s námi ráno vstanou již v šest hodin. Jak řekl, tak i udělali a po velkém loučení a líbání jsme skutečně následující ráno po sedmé vyrazili. Mlha a nepříznivé počasí nám ovšem překazilo plány, takže jsme se otočili směrem do Švýcarska a po návštěvě Ženevy jsme strávili celé odpoledne v Kostnici. Prohlédli jsme si všechna pro nás památá místa. Byl nádherný večer a cesta vedla podél Bodamského jezera při západu slunce. Tohle byl nezapomenutelný zážitek. Domů jsme pak dorazili 9. června ráno.

K.: Jaký je váš celkový dojem ze zájezdu?

F.B.: Ačkoli s tanečnicemi z Kamýka jsme před zájezdem spolupracovali velice krátkou dobu, vlastně několik týdnů, vytvořila se v celé výpravě výborná atmosféra a všichni si dokázali vyjit vsáček. Každý ze svých podatel má dobrá představení, jak zpěváci, tak tanečnice. A všichni obvedli opravdu velmi dobrou práci. Nebyla to jen dobrá prezentace české hudby, ale snad i významná společenská událost pro obě strany. A přitom milé a přirozené lidské setkání. Při závěrečném banketu už vlastně nebylo možné rozeznat, kdo je Čech a kdo Francouz. Pro nás bylo velice poučné pozorovat chování francouzských hostitelů, jakousi samozřejmou a klidnou vstřícnost a laskavost, s níž se v Čechách tak často nesečkáváme. I pro soubor to tedy byla zajímavá zkušenost i zkonška, a níž obstál. Snad jsme tím i přispěli i ke sblížení obou obcí, jak v oficiální, tak v té obyčejné, mezilidské rovině.

K.: A jak jste strávili zbytek léta?

F.B.: Naše léto je vždy nabitě koncerty. Hrajeme pravidelně až do svátku sv. Vavřince, to je 10. srpna, kdy končíme prázdninovou sezónu pravidelně na hradě Lipnice nad Sázavou při festiválu středověké hudby. Zde svádíme tradičně dva koncerty, jeden v rytířském sále a druhý v hradní kapli. Letos to byl již sedmý ročník. Po návratu z Francie jsme po krátkém odpočinku v neděli 15. července vystupovali ve Zhečně na Hamousové slatku. Hned poté jsme odjeli na druhý ročník Týdne pro Broumovské kostely 2001 do Broumova a okolí (pozn. red.: o něm píšeme na jiném místě tohoto čísla). Vyspívali jsme zde třikrát. Nejdříve v Otovicích s programem z vyšebrodského rukopisu, poté přímo v Broumově s koncertem nazvaným Patroni země české. A třetí vystoupení se odehrálo v noci. Po srazu ve 22 hodin se záspuh asi 500 lidí vydal starodávnou poutní skalní cestou ke známé Dietzenhofferově kapli Hvězda nad Broumovem. Tam proběhlo pod našim vedením společné zpívání liturgických zpěvů. Za svitů loučí a svíček a při mírném mžéní to byl pro všechny zácasně hluboký zážitek.

Dále jsme zavítali ještě do Lesán, spjatých s Františkem Hrubínem. Další tradiční místo, kam v létě zajíždíme, je Putim. Ale nespali jsme tam ve stohu, jako kdysi Josef Švejk. Již pořetí za sebou jsme účinkovali v zaplněném kostele sv. Vavřince. Naše účinkování zde zajišťuje paní Anna Wretzlová, právnička Jana Cimbury. Jeden koncert jsme také měli na hradě Krakovci. Velkým zážitkem bylo také vystoupení v kostele sv. Duchy a sv. Hrobu v Liběchově, kde koncert proběhl v kostelní kryptě v absolutní

tichu za svitu svící. Uvedli jsme zde písobivou Glagolskou mši českého autora z prvé poloviny minulého století Karla Douši. Souznění místa, hudby a lidí bylo dokonalé.

K.: Kde vás mohou zájemci slyšet v nejbližší době?

F.B.: I podzimní program je docela nabíý. V sobotu 22. září účinkujeme v rámci Podblanického hudebního festivalu (k počti Jana Dismase Zelenky) v Ledcích nad Sázavou v kostele sv. Bartoloměje, kde uvedeme program Patroni země české. V rámci tohoto festivalu vystoupíme i na druhém koncertě v pátek 9. listopadu v 18 hodin v Chotýšanech u Benešova. Zaní zde opět Glagolská mše spolu s Te Deum Iaudamus. Jana Šesta z Lerchenfeldu. Na sv. Václava v pátek 28. září účinkujeme v klášteře Teplá u Mariánských Lázní s programem Patroni země české. Podrobnější program je také možno nalézt na internetových stránkách souboru na adrese <http://www.ludusmusicus.cz>.

Od října začínáme připravovat vánoční cyklus, čili zimní novoročí, to znamená Advent, Vánoce a Pohodí (letos začíná Advent v neděli 2. prosince a Pohodí končí na svátek Hromnic 2. února). Chystáme se letos uvést ve větším obsazení Vánoční omšu F. Dur, která byla dlouho připisována Edmundu Paschovi. O termínech uvedení se dočtete v příštím (zimním) čísle.

K.: Děkujeme za rozhovor a přejeme vše dobré a hodně spokojených posluchačů.

* *

K VÝSTAVĚ HANY STORCHOVÉ, DOBRÍCHOVICE 2001

Jestliže je příroda otevřenou knihou, z níž můžeme číst, představují kýtky abecedu. Zejména ty plané, neovlivněné lidskou vůlí, která působila hlavně pro zvýšení efektu, jemuž jsme si zvykli říkat krása. Plané bývají nenápadnější, přehližme je a šlapeme na ně, ačkoli ani král Šaloum ve vsi slávy své nebyl tak oděn, jako jedna z nich. To odedávna lidi udivovalo, kreslili a malovali a krása květin se přelávala do umění. Ve staré Číně, ve středověku, v renesanci, (vzpomeňme Vortlíček Albrechta Dürera) baroku i rokoku, Josef Mánes olivkem kreslil polní kvítí a koloroval tak, že se tají dech. V minulém století Karel Svobinský, a do stejného rodkmenu vstupuje dílo, které dnes představujeme. Výstava může ukázat jen málo ze stovek květin, které v průběhu několika desetiletí vytvořila Hana Storchová. Paní Storchová ví mnoho o botanice, ale její pohled je pohledem výtvarnice a zdá se, jakoby byl zejména tázáním a poznáváním, v němž "já" malířky co nejvíce ustupuje do pozadí. Takový postoj, vyžadující pokoru a trpělivost, ale přinesl skvělé výsledky. Namalované květiny jsou pravdivější než vyfotografované, tvorba na papíře je snad nějak přibuzná zárazku stvoření. To vědi vydavatelé atlasů, vědeckých publikací i učebnic a tak si paní Storchová vydobyla a uhlajila své místo jedinečné ilustrátorky.

Jsou-li obrázky květin tázáním, druhá, větší část výstavy přináší odpovědi. I když jsou náměty přírodní, nejde už o mnohost informací ale o celistvý tvar grafík, vypovídající víc o svém tvůrci, než o tematu. Nápadná je prostota velké formy, která některé obrázky přibližuje znakům. Není asi náhodou, že se paní Storchová v posledních letech souběžně s grafickou tvorbou věnuje japonské kaligrafii - věnuje tak, jako všemu v životě, od základu, opravdově a důsledně. V některých grafikách je možné najít souzření s tvorbou předčasně zemřelého manžela Václava Sedláčka, který v autorčině atelieru žije v odkazu překrásných lyrických krajín. Dílo Hany Storchové rezonuje s dobou, v níž vyrůstalo, zůstává ale pevně ve věmstí ideálům, tvořícím identitu autorky. Byla řeč o opravdovosti, důslednosti, také o trpělivosti a pokoře, ale nelze si nevímsmout určitě hrdošti odpovědného člověka, který plně stojí za tím, co dělá. Grafické dílo vzniká léta - nechtějme ho přechíst za hodinu, ale zapamatujme si jeho poselství krásy a poctivosti.

Václav Sokol

* *

Z NEPÁLU DO TIBETU

vedlo vyprávění a promítání dr. Aleny Bímové a navázalo na řadu úspěšných a oblíbených besed o vzdálených cestách. Skoro se nechtělo věřit, že ta drobná starší dáma vystupuje s vysokohorskými turisty do výšek okolo pěti tisíc metrů nad mořem a pohybuje se v místech, odkud se jim, stejně jako odvážným horolezcům, bojovním o osmismísicový, otevírá shodný pohled na impozantní panorama nejvyšších hor světa - na střechu Himálaje.

Dáma, která původně pracovala jako pedagog, zabývájí se výpočetní technikou, až v posledních deseti letech cestuje po světě od Peru, Mexika až po Nepál. Navštívila přes 50 zemí a v besedě, plně nekončících dotazy.

nám dala nahlédnout i za brány klášterů tibetských mniichů, pohlédli jsme zblízka do tváří obyčejných Tibetánů a nakonec nás nepřekvapilo, že číslo popisné na domě paní Bimové je 108 - stejně jako je kamínků na posvátných buddhistických přívěscích.

Martina Hrdličková

**

GERNIK - ANEB JAK ŽIJÍ ČEŠI V RUMUNSKU

Někdy na počátku dvacátých let 19. století odešla skupina Čechů Klatovska a Píseňska za nepřítis jasných okolností a z důvodů, o nichž se dosud spekuluje, do Banátu. Založili tam dvě vesnice, Svata Helena a Svata Alžběta. Půtrvala jen ta první, původně smíšená, později výhradně česká. O málo poději následovali ale další předsídlenci, kteří založili další vesnice, mezi nimi také Cerník, kde před časem vystoupila z auta dvojice českých studentek Institutu tvůrčí fotografie opavské university Linda Kriegerbecková a Iveta Juchelková. První věta, kterou uslyšely, byla otázka, zda nepotřebují pomoc, a byla český ... To znamenalo v širším kontextu zapomenout na strach a ostých a vydat se cestou člověčí blízkosti. Nafořily pak mezi našimi krajany moc zajímavou kolekci fotek. Dostaly se s aparátem až do nejmimnějších chvil každodennosti. Fungovala důvěra a vstřícnost. Zachytily všednost i svátek, pýchu, ostých, radost i bolest, naději i beznaději. Výběr z fotografií pak představily doma na vystavách. Po úspěšné výstavě v Přerově se celá kolekce přestěhovala do Dobřichovic do sálu Dr. Fürsta. Vernisáž se konala 15. září, byla plná výborné musiky, lehkého a lahodného vína (sponzorem byla mezi jinými i firma VSP Všenory, spíše se snad vybaví Modrý domeček ve Vitově ulici v Dobřichovicích) i skvělých dobrot připravených samotnými autorkami. Talíře a skleničky vyukovaly z dubových větví rozprostřených po stolech, dost bylo i pro vegetariány. A do toho fotografie, které nenechají duši v klidu a vtáhnou pozorovatele spolehlivě do onoho zvláštního a kruté člověčího světa. Z vernisáže přinášíme i jeden obrázek. Budíž zároveň pozváním, neboť výstava bude přístupná ještě v říjnu (do 19. 10), návštěvu však bude lépe předem domluvit na čísle 991 97 92.

JM

Vernisáž výstavy fotografií I. Juchelkové a Z. Kriegerbeckové.

PROGRAM V RÁMCI DOBŘICHOVICKÉHO KULTURNÍHO MŽENÍ ŘÍJEN:

5. října *Pátek* 20.00 hod.

FOLK

JAN MATĚJ RAK A ŠÁRKA BUREŠOVÁ

J.M.Rak má něco z plihalovské poetiky, něco z Vysockého, ale hodně vlastní originality a brilantní hry na kytaru - po svém otci Stěpánu Rakovi.

6. října *Sobota v 15.00 hod v kostele Sv. Martina a Prokopa v Karlíku STARÁ HUDEBA*
JANA LEWITOVÁ A MILOSLAV ŠTUDENT
PISEŇ PÍSŇÍ V PROMĚNÁCH STALETI

Autentický zpěv Jany Lewitové a mistrovská loutna Miloslava Študenta - to je další společně vystoupení předních českých interpretů renesanční a barokní hudby. Na unikátní koncert Vás zve spolu s Kulturním centrem Dobřichovice také Společnost Dobřichovice.

12. října *Pátek* 20.00 hod

VĚRA MARTINOVÁ

Sólový recitál první dámy naší country music.

COUNTRY

20. října *Sobota v 16.00 a v 19.00 hod.*

DIVADLO

DIVADLO KOŇMO JAK ŠLO VEJCE NA VANDR

Pohádka o putování vejce Kryštofa. Odpolední představení pro děti, večerní verze pro dospělé.

Jan Matěj Rak se krátce představil dobřichovickému publiku na jaře jako překvapení koncertu fenomenálního kytaristy Stěpána Raka. Už tehdy z pódia zaznělo, že Jan Matěj se sem vrátí s vlastním vystoupením. A je tady....

Jana Lewitová, absolventka pražské AMU a žačka prof. Karla Bermana a Terezie Blumové a **Miloslav Student**, absolvent musikologie a estetiky na MU v Brně a přední evropský loutnista, zde neúčinkují poprvé - publikum jej může znát buď z loňské společné předvelikonoční hudební meditace s autory raného baroka, nebo z jejich vystoupení s jinými muzikanty - M-Student tady vystupoval např. s Ritornellem, J.Lewitová naposledy v rámci koncertu Halé, dítě s Ágnes Kutas a Hanou Flekovou..

Věra Martinová je další známá tvář našeho okolí, kterou není třeba představovat.

TIPY NA LISTOPAD A PROSINEC

- 3.11. Václav a Lukáš Polivkovi - Koncert barokní hudby
- 10.11. Sněhová královna - Divadelní soubor Žlutý kopec
- 17.11. Maria Kubišová a Petr Malásek - recitál
- 2.12. Stěpán Rak - adventní koncert
- 8.12. Poutníci - legendární country kapela z Brna
- 15.12. Vánoční hra v podání Pířivadla
- 22.12. Kvarteto Giovanni - koncert

V jedhání je i koncert souboru Ritornello *Vzhuru na pídky!* (lovecké písně českého baroka)

Martina Hrdličková

**

Sál Dr. Fürsta, ul. 5. května 3, Dobříchovice

Provoz sálu – Diman s.r.o. kultura - Kulturní centrum Dobříchovice

Předprodej vstupenek obvykle v prodejně potravin paní Chadimové, 5. května 12/7.

Každé zprášení najdete vždy na plakátech, ve vitríně Společnosti Dobříchovice před obchodním domem a ve skřínce před bývalým statkem v ulici 5. května čp. 3. V případě pochybnosti neváhejte a informujte se na níže uvedené kontaktní adrese.

Kontaktní adresy:

kultura: Mgr. Martina Hrdličková, Nad jezem 932, 252 29 Dobříchovice, tel.: 991 9792, 0742 005 359
sál: Ing. Magda Havlíková, Za Mlýnem 888, 252 29 Dobříchovice, tel. 991 10 31, 0602-660 960.

SPORT

DOBŘICHOVICE, LETY A KARLÍK MAJÍ MISTRY REPUBLIKY

Všechny tři obce se mohou od 8. července letošního roku pyšnit svým podílem na tomto výjimečném titulu. Jachtařská juniorská posádka TJ Sokol Dobříchovice ve složení Michal Juppe (Lety) a Jiří Svoboda (Karlík) zvítězila v tento den na mistrovství České republiky v Černé v Pošumaví na lipenské přehradě ve třídě fireball. Významný úspěch dobříchovického jachtingu podtrhl ještě ve stejné kategorii Lukáš Pořízek (Dobříchovice) a Michal Šára (Řevnice), kteří si vyjeli bronzové medaile. Jedná se přitom o úspěch nejenom sportovní ale i řemeslný. Podle vyjádření předsedy oddílu Jiřího Svobody sen. se na mistrovství republiky jezdí společný závod pro kategorii juniorů a seniorů a měřeno celkovými výsledky, přijeli zlati junioři na celkové patnáctém místě, přičemž do čtrnáctého místa přijeli profesionálně vyrobené a ze zahraničí dovezené lodě, jejichž cena dosahuje mnoho set tisíc korun (řadu takových nechal přitom i za sebou). Dobříchovičtí však jezdí na lodích, které si v zimním období vyrábějí svépomocí v oddílové dílně na dobříchovické sokolovně. Po titulu mezinárodního mistra Slovenska posádky Kýhos-Rokůšek z roku 1999 a prvním místě posádky Kýhos-Jeništa ve středočeské oblasti přišel tedy další úspěch. Jachtaři ve skrytu duše doufají, že díky těmto výsledkům by se mohli objevit i nějaký sponzor, který by pomohl zejména v oblasti technického vybavení. Je snad jenom škoda, že jachtařský sport potřebuje pro své soutěže rozsáhlé vodní plochy, kterých se v našem nejbližším okolí nedostává, a tak těžko někdy tyto sportovce uvidíme v opravdové akci.

DALŠÍ ROČNÍK ANTUKOVÉ LIGY ZAHÁJIL V DOBŘICHOVICÍCH

Kdo sledoval první červencovou neděli televizní přenos finálového zápasu o postup na MS mezi volejbalisty České republiky a Ukrajiny, určitě mu neunikla slova komentátora o tom, že následující týden se většina reprezentantů sejde v Dobříchovicích na I. kole antukové ligy. A jak řekl tak se také stalo. Celkem 16 volejbalových družstev hrajících sice pod všemožnými jmény (Humří, Edvardi, Ogaří atd.) z nichž však v sobě řada ukrývá extraligové a prvotřídní volejbalisty a mj. i reprezentanty se v Dobříchovicích sešlo 14. července. Díky dobrému počasí a tradičně dobré organizaci se mohl finálový zápas v němž zvítězili právě Humří odehrát ještě tenýž den večer.

Dobříchovičtí volejbalisté mají smělé plány. Od stavebního úřadu získali v posledních dnech povolení pro stavbu klubovny, která by měla ve stávajícím volejbalovém areálu na sokolovně nahradit stavební buňku dřívější dosud pohromadě snad už jenom silou vůle. Pokud vše dobře dopadne a stavbu stihnou dokončit včas, mají od hlavního organizátora antukové ligy příslibeno pro příští rok uspořádat finále celé soutěže. V takovém případě by se z Dobříchovic vysílal s vysokou pravděpodobně přímý přenos z finálového utkání, pravděpodobně první přímý přenos v historii sportování v obci.

KOŠIKÁŘKY ZÁČNŮ POBEROUNSKÝM DERBY

Po mnoha letech od odchodu manželů Kubátových se do Dobříchovic do slova a do písmene vrací dospělá košíková. Do slova a do písmene proto, že družstvo mužů hraje sice soutěž dospělých, ale pražský přebor, a tak i svá "domácí" utkání musejí hrát v promajátech pražských tělocvičnách. Od nové halové sezóny však budou moci fanoušci tohoto sportu chodit na basket opět do dobříchovické sokolovny. Hance Geisslerové - Brejlové se podařilo sestavit družstvo dospělých hráček, dílem ze svých někdejších spoluhráček z Aritymy Praha a dílem již z vlastních odchovanek, hráček loňského družstva dorostenek. Počáteční obavy z věkového rozdílu mezi oběma skupinami rozptýlilo letošní soustředění v Zákupce u České Lipy, kde více než 60 košíkářek všech kategorií od mini až po dospělé a malých košíkářů trenéra Miloše Caldy z Dobříchovic a okolí (k těm nejvzdálenějším patří asi holky Cihelkovičky z Bojova) strávilo společně 1 týden.

Celkem 45 dětských účastníků si tento týden prožilo táborovou formou, před těmi 12 dospělými však smekám, neboť týden z vlastní dovolené dobrovolně strávili ve spacáku na karymatce přes noc a v propocených trikách přes den, v několika případech i s malými dětmi a jedním z manželů, který po dobu tréninku dělal vychovatelku. Možná i proto se ty "mladší" s těmi "mladými" šily a do nového ročníku soutěže se těší.

Dobříchovické žacky nastoupí letos již podruhé do dlouhodobé soutěže a i jim soustředění pomohlo, neboť v závěrečném hodnocení si všechny pochvalovaly bezva partu, která se mezi nimi vytvořila. A protože už i basket začínají hrát obstojně, mohou být jejich zápasy v několika případech vítaným zpestřením před utkáními družstva žen.

Družstvo minizaček letos soutěž hrát ještě nebude, bude však pilně trénovat 2x týdně. A právě do tohoto družstva pořádá jeho trenérka nábor dalších děvčat, ročníky narození 89,90,91 a mladší. Všechny holky, které si myslí, že by je basket bavil, a jejich rodiče, jsou zváni do dobříchovické sokolovny v pátek 14. září 2001 v 15 hod. Nábor se netýká jenom dobříchovických, jak jsem už zmínil, jezdí sem trénovat holky od Trebani až po Radotín.

Družstvo žáků hodlá Miloš Calda rovněž rozšířit, přesný termín náboru však není zatím znám. Program domácích mistrovských utkání družstva žen, hodiny začátků budou na plakátech:

- 29.9. Dobříchovice – Beroun
- 13.10. Dobříchovice – Rakovník
- 14.10. Dobříchovice – Slaný
- 17.11. Dobříchovice – Kladno A
- 18.11. Dobříchovice – Kladno B
- 15.12. Dobříchovice – Benešov
- 16.12. Dobříchovice – Kralupy

Tento den hrají v Dobříchovicích i žacky svůj první turnaj

ZLATÉ KARTY NA I. LIGU V PRODEJI

Do nové sezóny si připravili dobříchovičtí volejbalisté pro své příznivce drobné překvapení. Stálým divákům nabízejí za 500,-Kč permanentní vstupenku na všechna domácí utkání v novém ročníku I. ligy, navíc dostane každý majitel této "zlaté karty" při každém utkání 1 pivo zdarma. Že si takovou vstupenku mohou koupit i ti, kteří sice na volejbal chodit pravidelně nebudou, ale chtějí alespoň tak dobříchovické podpořit není třeba zdůrazňovat.

-/R

**

ZPRÁVY Z FOTBALU

Dobříchovickým fotbalistům se v uplynulém soutěžním ročníku nedařilo. Skončili na nelichotivém předposledním místě mistrovské soutěže ve III. třídě. Následkem byl sestup do nižší soutěže.

Začátek nových soutěží byl opět slabší, ale zdá se, že obrát k lepšímu přece jen započal. Ukazují to i poslední výsledky. A mužstvo dospělých zvítězilo doma nad celkem Krňan B 8:1 (v družstvu je několik nových hráčů, kteří se postupně sehrávají). B mužstvo zvítězilo dokonce na hřišti soupeře v Lišnici 6:1. Žáci se zatím rozešli se svými soupeři dvakrát nerozhodně (Řevnice 1:1, Jlovíště 2:2).

Zveme všechny své příznivce, přijďte nás povzbudit! Zápasy doma hraje áčko vždy v sobotu, bečko v neděli a žáci v neděli v 10 hodin dopoledne.

AKTUÁLNÍ TABULKY MISTROVSKÝCH SOUTĚŽÍ OKRESU PRAHA-ZÁPAD (pozn.: některá utkání nebyla sehrána pro nepříslušný terén)

A mužstvo dospělých - IV. třída, skupina A (stav k 15. 9.)	
1. Jilové B	4 2 2 0 15:8 (5)
2. K. Přivoz	4 2 2 0 10:4 (-1)
3. Libeň	4 2 2 0 16:12 (2)
4. Vrané	4 2 1 1 14:8 (4)
5. Okrouhlo	2 2 0 0 8:0 (0)
6. Dobříchovice A	4 2 0 2 13:8 (0)
7. Zvole	3 1 2 0 10:6 (5)
8. D. Břežany B	3 1 1 1 4:8 (-2)
9. D. Jirčany	4 1 0 3 7:11 (-3)
10. Všenory B	4 0 2 0 4:10 (-4)
11. Průhonice B	4 0 2 2 5:14 (-4)
12. Vestec B	3 0 1 2 5:11 (-2)
13. Křiňany B	3 0 1 2 2:13 (-2)

B mužstvo dospělých - IV. třída, skupina B (stav k 15. 9.)	
1. Všenory A	4 4 0 0 19:4 (6)
2. Vonoklasy B	3 3 0 0 15:6 (3)
3. Řevnice B	4 3 0 1 9:4 (3)
4. Černošice B	4 3 0 1 6:5 (3)
5. Čisovice B	4 2 0 2 9:7 (0)
6. Klínek	3 2 0 1 8:7 (0)
7. Měchenice B	4 2 0 2 9:14 (0)
8. Kazín B	4 1 1 2 7:9 (1)
9. Dobříchovice B	4 1 0 3 8:10 (-3)
10. Davle B	4 1 0 3 3:8 (-3)
11. Třebotov B	4 0 1 3 4:10 (-2)
12. Lišnice	4 0 0 4 6:19 (-9)

Okresní soutěž žáků, skupina B (stav k 16. 9.)

1. Uhonice	2 2 0 2 8:1 (3)
2. Řevnice	2 1 1 0 3:1 (1)
3. Jiloviště	2 1 1 0 5:4 (1)
4. Klínek	2 1 0 1 4:4 (0)
5. Dobříč	2 1 0 1 4:5 (0)
6. Dobříchovice	2 0 2 0 3:3 (-4)
7. Jinočany	2 0 0 2 3:6 (-3)
8. Třebotov	2 0 0 2 0:6 (0)

Miroslav Omáčka, oddíl kopané

**

CO NOVÉHO NA VOLEJBALOVÝCH KURTECH

Družstvo žen odehrálo v novém ročníku již čtrnáct zápasů oblastního přeboru 1. třídy a v žádném z nich neprohrálo! Naše děvčata vyhrála v Roztokách dvakrát 3:1, doma s Neratovicemi dvakrát 3:0, v Suchdolu dvakrát 3:0, doma s Tuchlovicemi 3:0 a 3:1, v Rakovnicku dvakrát 3:1, doma s Mělníkem dvakrát 3:0 a na Kladně 3:0 a 3:1. Do konce první poloviny této soutěže jim zbývá sehrát už jen čtyři zápasy: dvakrát ve Zdicích (29. září) a doma dvakrát s Příbramí (6. října). Pokud budou naše ženy úspěšné, povedou tabulku s přímým počtem bodů, což tu už dlouho nebylo; zdá se, že to s postupem myslí tentokrát vážně.

[28]

KUKÁTKO 3/2001

Druhou polovinu své soutěže zahájí netradičně nikoli až na jaře, jak bývalo zvykem, ale už koncem ledna. Tato část oblastního přeboru se totiž stěhuje z antukových hřišť do sálů a hal, je tak možné, že v jednom dni uvidíme utkání žen i prvligové klání našich mužů. I když je to asi předčasné, uvádíme přehled domácích utkání našich žen ve druhé polovině oblastního přeboru:

26.1. Roztoky A, 9.2. Suchdol, 23.2. Rakovník, 9.3. Kladno, 16.3. Zdice.

Muži v novém prvligovém ročníku zahájí na domácí palubovce 19. a 20. října (s Technikou Praha a s Rakovníkem); další informace se do uzávěrky nepodařilo získat. Loňské třetí místo se naši jistě pokusí vylepšit.

HgS

INZERCE

Ceny inzercí v Kukátku 2004:

Obvyklá je individuálně sjednaná smluvní cena. Není-li cena předem sjednána, účtuje se pro soukromé inzertáře do 20 slov 100 Kč, každé další slovo 5 Kč, podnikatelské inzertáře do 20 slov 200 Kč, každé další slovo 5 Kč, plošná reklama podle velikosti od 900 Kč.

Inzertáře je možné podávat na adresu redakce nebo na expozituru Union banky v Dobříchovicích.

Uhrada: v hotovosti nebo složenkou na účet 96400972/3400 (společnost s r.o. Dobříč), při větších platbách fakturou.

FIXA

stavební firma

PLYN

přípojky zemního plynu i na klíč
vlozkování kominů, zásobníky PB

TOPENÍ

též podlahové, i v mědi a plastu
kotelny na zemní plyn, PB, LTO

VODA, KANALIZACE

přípojky, plastové jírnky, vodárny
koupelny i na klíč

STAVEBNÍ ŘEMESLA

zednictví, obklady, dlažby, natěry
střechy, sádkartony, izolace, malování, kompletní elektroinstalace

Přemysl **FIXA**
K Vodárnám 1025
252 29 Karlík
mobil: 0603/427 491
tel./fax: 02/991 2687

rekonstrukce objektů
stavby na klíč

kompletní dodávky
vč. projektů a revizí

nabídka materiálů a
zařízení z katalogů

[29]

KUKÁTKO 3/2001

ELZED

Silnoproudé a slaboproudé elektroinstalace

PRODEJNA ELEKTROINSTALAČNÍHO MATERIÁLU

Vrážská 15, Praha 5 - Radotín (vedle Technometry), tel./fax: 02/57810529

KABELY, VODIČE
OSVĚTLOVACÍ TĚLESA, ZDROJE
VYPÍNAČE, ZÁSUVKY
ROZVADĚČE, JISTIČE
DOMÁCÍ TELEFONY, ZVONKY
KABELOVÉ LIŠTY, KANÁLY, ROŠTY, ZÁSUVKOVÉ ŽLABY
PŘÍMOTOPNÉ KONVERTORY, VENTILÁTORY
DROBNÝ ELEKTROINSTALAČNÍ A KOTEVNÍ MATERIÁL
NÁŘADÍ PRO ELEKTROMONTÉRY

PO - PÁ 7.00 - 15³⁰

DLE DOHODY MOŽNOST DOPRAVY MATERIÁLU

ELEKTROINSTALACE

KANCELÁŘ: Vrážská 15, Praha 5 - Radotín, tel./fax: 02/57810529

KOMPLETNÍ SILNOPROUDÉ ELEKTROINSTALACE
DODÁVKY A MONTÁŽE OSVĚTLENÍ
DODÁVKY A MONTÁŽE PŘÍMOTOPNÉHO VYTÁPĚNÍ A OHŘEVŮ
VODY

PRODEJ NOVÉHO RODINNÉHO DOMU
V LETECH - DOBRŮCHOVICÍCH

Zastavěná plocha: 160 m²
Obestavěný prostor: 800 m²

Obytný pokoj, jídelna, kuchyň, 3x pokoj, koupelna a WC.

Cena 4 690 000,- Kč

REALITY

Prodej nově postavené
exkluzivní vily v Dobřichovicích

Zastavěná plocha:	175 m ²	Zastavěná plocha:	174 m ²
Obestavěný prostor:	1 422 m ²	Obestavěný prostor:	1 240 m ²
Výměra pozemku:	800 m ²	Výměra pozemku:	810 m ²
Nadstandardní vybavení !		Dvougenerační	

Poslední volné pozemky v lokalitě "Na Vrších"!!

Výměra: 1 623 m², 1 745 m²

Cena: 1 350,- Kč/m²

Inženýrské sítě: voda, kanalizace, el. přípojka, zemní plyn,
asfaltová komunikace a osvětlení

Inženýring Bytových Staveb

IBS - Rokal, s.r.o.

Vrážská 121; 252 28 Černošice

tel.: 02 / 51 64 35 30

02 / 51 64 35 31

fax: 02 / 51 64 34 53

<http://www.ibs-rokal.cz>

ibs-rokal@ibs-rokal.cz